

LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HƯƠNG ĐẠO TRƯỜNG NIÊN

Kỷ niệm 30 năm
Hội nghị Costa Mesa
Hương Đạo Việt Nam
1983 - 2013

LIÊN LẠC Bộ mới số 8

Hình trên: Trưởng niên miền Bắc California họp mặt mừng thượng thọ các trưởng trên 80 tuổi.

Hội nghị Costa Mesa 1983

Để kỷ niệm 30 năm Hội nghị Costa Mesa, Liên Lạc số này đặc biệt có bài của trưởng Chủ Biên khai thác những tài liệu đầu tay để ghi lại diễn tiến và kết quả của hội nghị một cách khách quan.

(hình ngoài bìa do Tr Trần Cao Linh chụp: các trưởng tham dự hội nghị)

LIÊN LẠC BỘ MỚI SỐ 8

Chủ Nhiệm

Nguyễn Đình Tuấn

Biên tập & Điều hành

Trần Anh Tuấn

Lê Văn Tinh

Bernard Nguyễn

Bùi Công Thắng

Tăng Thị Linh

Nguyễn Trung Tường

cộng tác trong số này:

Lê Bình, Nguyễn Bernard,
Lê anh Dũng, Đỗ quý Toàn, Minh Trang,
Nguyễn đức Tùng, Hồng Tuyền,
Trần anh Tuấn, Nguyễn Đình Tuấn

Bài vở xin gửi về
Trần anh Tuấn
att411@comcast.net

Chi phiếu xin trả cho
Báo Liên Lạc
71 Goldenrain Dr.
San Jose, CA 95111

Trình bày và layout: Nguyễn Đình Tuấn

Mục Lục

ĐẶC BIỆT VỀ HỘI NGHỊ COSTA MESA 1983

Hội nghị Costa Mesa 1983	1
Về một buổi họp “kín” và “đặc biệt”	7
Biên bản Hội nghị	8
30 năm hội nghị Costa Mesa	13

NHÂN VẬT HƯỚNG ĐẠO

Vĩnh biệt trưởng Lê Xuân Đăng	14
Trưởng Trần Điền	16
Trưởng Đinh Khang Ty lìa rừng	25

KÝ ỨC

Chiếc áo	19
Ba thế hệ một lời hứa	21

Ý KIẾN

Xóm trưởng niên trong một Liên Đoàn Hướng Đạo	22
Thử đặt vấn đề	23

SINH HOẠT LIÊN ĐOÀN

Lễ trao tặng cấp Đại Bàng, LĐ Hùng Vương Nam CA	24
Các LĐ HĐ tham gia Lễ Giỗ Tổ Hùng Vương tại San Jose	24

SINH HOẠT TRƯỞNG NIÊN

Họp mặt đầu năm xóm Tùng Nguyên, Australia và Gia đình Bách Hợp Nam California	26
Chào mừng Làng BHHĐTrN Sacramento, California	26
Nói dây liên lạc	28

Hội nghị Costa Mesa 1983

*Kính viếng hương hồn Trưởng Nguyễn Trung Thọ.
TAT*

Tại sao có Hội Nghị Costa Mesa 1983?

Ngay từ ngày 30.4.1975, Hội Hướng Đạo Việt Nam với trụ sở tại đường Bùi Chu Sài Gòn bị giải thể và tài sản Hội bị Quân Quân Cộng Sản tịch thu. Nhưng khi người Việt vượt biên vượt biên thành công, đến được các quốc gia Đông Nam Á và sống trong những trại tạm cư thì các trưởng gốc Hướng Đạo Việt Nam tổ chức ngay đoàn cho thanh thiếu niên sinh hoạt. Khi được đi định cư đến các quốc gia thứ ba thì quý Trưởng ấy hợp cùng quý Trưởng đi tản trước ngày 30.4 lại càng hoạt động mạnh hơn nữa. Đâu đâu cũng có tổ chức Hướng Đạo, và đâu đâu cũng muốn mình mới là đại diện chính đáng cho phong trào HĐVN tại hải ngoại.

Hướng Đạo thì ai cũng khôn ngoan nhanh nhẹn, ai cũng tìm mọi cách tranh thắng về mình. Chỉ khổ cho Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới nhận được hết Hướng Đạo người Việt tại Úc, lại đến bên Mỹ, bên Pháp, bên Canada và nhiều quốc gia khác, ai cũng tự nhận là chính danh đại diện cho Hướng Đạo Việt Nam. Đây không phải là những dòng chữ của tôi, mà chỉ là thông giải văn thư của Trưởng Laszlo Nagy, Tổng Thư Ký Văn Phòng Thế Giới viết gửi Bác Sĩ Nguyễn Văn Thơ ngày 7.6.1983.

Nguyên văn thư viết thế này: *“Dear Philip: I am writing this letter to express my concerns about the most disturbing situation with the Vietnamese Scouters in exile. We have received in Geneva voluminous correspondence from various Scout units or councils from Australia, the United States, France, Canada and other countries. All these correspondents claim to speak in behalf of the former Scouts in Vietnam and most of them present themselves as the sole authentic representative of Vietnamese Scouting...”*

Chính trong bức thư này, Laszlo Nagy đề nghị Trưởng Nguyễn Văn Thơ -vị Hội trưởng cuối cùng của Hội HĐVN- và Trưởng Trần Văn Khắc -vị sáng lập ra Phong Trào HĐ tại Việt Nam- đứng ra thành lập một *ủy ban trung ương Hướng Đạo Việt Nam* lưu vong để giúp Văn Phòng Thế Giới chỉ cần nói chuyện với một tổ chức đại diện cho toàn thể các Hướng Đạo Việt Nam khắp nơi trên thế giới.

Nguyên văn trong thư thế này: *“In order to avoid confusion and provide meaningful opportunities for Vietnamese youth, we would suggest to you the creation of a central committee of Vietnamese Scouting in exile. You, as the last president of the Boy Scouts of Vietnam, and Mr. Tran Van Khac, founder of Scouting in your country of origin, should play a unifying role in this tentative. If you*

are forming such a group, we can have a single interlocutor and solve earlier the multiple and delicate problems raised by the exile of Vietnamese Scouts who spread out all over the world.”

Trưởng Laszlo Nagy cũng gửi bản sao lá thư này cho Trưởng James W. Sands, Ủy Viên Ủy Ban Quốc Tế Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ BSA. Vì thế, Trưởng James W. Sands tổ chức ngay một cuộc họp tại Ft. Worth, Texas, có sự hiện diện của trưởng Laszlo Nagy từ Geneva sang để mời hai Trưởng Nguyễn Văn Thơ và phu nhân là Trưởng Pauline Nguyệt-Minh đến bàn chuyện tổ chức một cơ cấu cho HĐVN toàn thế giới.

Sau cuộc họp, Trưởng James W. Sands viết một văn thư ngày 10.6.1983 gửi Trưởng Thơ và chính thức mời Trưởng Thơ và Trưởng Pauline làm đại diện cho Ủy Ban Quốc Tế BSA để họp với các nhóm Hướng Đạo Việt Nam tại Los Angeles nhằm thành lập cơ cấu mới.

Nguyên văn phần này trong thư của Trưởng Sands là: *“We would like to extend to you and Pauline an invitation to participate in this meeting as representatives of our International Committee...”*

Đó là nguyên uỷ của Hội Nghị Trưởng Hướng Đạo Việt Nam tại Costa Mesa, California, năm 1983.

Kết quả Hội Nghị Costa Mesa

Hội Nghị họp trong hai ngày, 2 và 3.7.1983, tại Costa Mesa, một thành phố nhỏ cạnh khu Bolsa phía Nam California, nơi người gốc Việt quy tụ nhiều nhất nước Mỹ. Trưởng Ban Tổ Chức là Trưởng Đoàn Văn Thiệp, người địa phương.

Ngày đầu tiên, 2.7.1983, Hội Nghị khai mạc lúc 9 giờ tại trụ sở Hội Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ, 1622 Adams Avenue, Costa Mesa. Buổi sáng thuộc phần nghi thức, chưa có chủ tọa. Sinh hoạt gồm những tiết mục chào cờ và mặc niệm, lời chào mừng của Trưởng Ban Tổ Chức, trao đổi quà, và diễn văn của một số trưởng cao cấp kỳ cựu là Nguyễn Văn Thơ, Trần Văn Khắc, và Nghiêm Văn Thạch.

Từ 2:30 giờ chiều thì Hội Nghị mới thực sự đi vào nghị trình. Hội Nghị đề cử Trưởng Phan Như Ngân làm Chủ Tọa, hai Trưởng Đỗ Phát Hai và Phạm Văn Phương Phụ Tá. Thư Ký là Trưởng Tôn Thất Hy.

Buổi họp chú trọng bàn luận về dự thảo Hiến Chương và Nội Lệ của cơ cấu mới thành hình mà Hội Nghị chấp thuận danh xưng là Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam dịch theo danh xưng A Central Committee of Vietnamese Scouting mà Trưởng Laszlo Nagy đề nghị. Thực ra, dịch Committee thành Hội Đồng thì cường ép

quá. Committee chỉ là Ủy Ban. Nhưng xướng xuất ra tổ chức mới này là quý Trưởng lão thành, gồm cả Trưởng sáng lập Phong Trào, cựu Chủ Tịch Hội, cựu Tổng Ủy Viên... nên danh xưng “Hội Đồng” to tát và uy thế hơn danh xưng “Ủy Ban” được thông qua cũng là điều bình thường.

Đến 17 giờ, Hội Nghị tạm kết thúc.

Ngày thứ hai, 3.7.1983, Hội Nghị tiếp tục họp lúc 9:30 sáng. Sau khi thảo luận từng điều khoản trong dự thảo Hiến Chương và Nội Lệ, Hội Nghị đã chấp thuận và Hiến Chương và Nội Lệ trở thành chính thức, làm “căn bản cho tổ chức và hợp thức hoá những đơn vị hoạt động dưới danh hiệu Hướng Đạo Việt Nam trong tương lai.” (trích Hiến Chương, phần Nhận Định).

Phiên họp buổi chiều ngày 3.7.1983 là để bầu thành viên của Ban Thường Vụ. Cuộc bỏ phiếu kín đã có kết quả Chủ Tịch Ban Thường Vụ là Tr. Trần Văn Khắc, Phó Chủ Tịch Tr. Nguyễn Văn Thơ, Tổng Thư Ký Tr. Nguyễn Trung Thoại, Phó Tổng Thư Ký Tr. Trương Trọng Trác, và Thủ Quỹ Tr. Mai Xuân Tý.

Hội Nghị Costa Mesa kết thúc lúc 17 giờ, ngày 3.7.1983.

Vấn đề Nguyễn Quang Minh

Trong Hội Nghị, có một vấn đề làm tất cả thành viên tham dự chú tâm ngay từ buổi đầu là “vấn đề Nguyễn Quang Minh.”

Nguyên mục sư Minh từng là thành viên Hội Đồng Trung Ương của Hội Hướng Đạo Việt Nam trong nước trước biến cố 30.4.1975. Ông di tản sang Hoa Kỳ năm 1975 và ngay năm 1976 đã thành lập tổ chức “Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại” mà danh xưng ông liên lạc với hệ thống chính quyền Mỹ và BSA là Huongdao Vietnam Haingoai. Quý Trưởng lão thành cao tuổi đứng ra thành lập HDTU/HĐVN cũng chính vì muốn lấy lại uy tín cho Phong Trào và danh dự cho tất cả những thành viên trong Phong Trào vì sự sai trái, thậm chí phạm pháp, của một cá nhân. Cho nên, ngay từ ngày đầu khi vào họp, nhiều thành viên đã liên tục kêu gọi phải có biện pháp đối với những ai vi phạm luật HĐ.

Đặc biệt nhất, là nhân khi nghỉ giải lao trong ngày họp thứ hai, từ 11 giờ đến 13 giờ 35 chiều, tất cả 16 cựu thành viên trong Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tại Sài Gòn có mặt trong Hội Nghị đã có phiên họp “kín” và “đặc biệt” để giải quyết chuyện sai trái của mục sư Minh.

Đây là một phiên họp đầy tiếng khóc, tiếng khóc của sự căm giận và buồn tức. Có mặt trong phiên họp kín này, mục sư Minh lúc thì xin lỗi lúc thì lên giọng thách đố. Nhưng cuối cùng, Trưởng Nguyễn Văn Thơ muốn dĩ hòa vi quý, đã đứng ra xin anh em quên chuyện cũ mà tha thứ cho mục sư Minh. Và khi mục sư Minh phát biểu, nguyên văn trong Biên Bản của phiên họp mật này: “*Cám ơn*

trưởng Thơ, nếu anh em chấp nhận vẫn cho em ở trong hàng ngũ anh em, em xin gia nhập” thì tất cả đứng dậy vỗ tay.

Biên bản buổi họp mật này cũng kèm theo *Lời Tâm Huyết* trong một tờ giấy riêng, nguyên văn như sau: “*Tất cả anh chị em Trưởng có tên và ký dưới đây đồng thanh tuyên bố xiết chặt tay nhau trong tình thương yêu Hướng Đạo để cùng cố và phát triển Hướng Đạo Việt Nam trên khắp năm châu, theo tinh thần Hiến Chương và Nội Lệ đã biểu quyết thông qua trong Hội Nghị Trưởng Việt Nam trên Thế Giới.*”

Dưới *Lời Tâm Huyết* là ngày tháng và chữ ký của tất cả 16 Trưởng, kể cả mục sư Nguyễn Quang Minh. Tôi ghi ra đây danh sách quý Trưởng tham dự buổi họp mật này theo thứ tự chữ ký: Trần Văn Khắc, Nguyễn Văn Thơ, Phan Như Ngân, Mai Liệu, Lê Hựu, Phan Nguyệt Minh, Đinh Xuân Phúc, Đoàn Văn Thiệp, Trần Văn Đường, Mai Xuân Tý, Nghiêm Văn Thạch, Trần Cao Linh, Nguyễn Quang Minh, Nguyễn Trung Thoại, Trần Bạch Bích, và Trương Trọng Trác.

Vấn đề Nguyễn Quang Minh có thể quy vào hai sự kiện xấu.

Về chuyện đời, mục sư Nguyễn Quang Minh đã phải ra tòa và bị kết án 6 tháng tù ở và 3 năm quản chế về tội “Thief of man power fund.” (sic!) Nguyên mục sư Nguyễn Quang Minh xin funding (tài trợ) của các cơ quan công quyền tiểu bang Oregon lập ra một tổ chức thiện nguyện lấy danh hiệu là Nhà Việt Nam để cung cấp dịch vụ miễn phí cho người tỵ nạn Việt Nam, rồi chuyện xấu xảy ra.

Về chuyện Hướng Đạo, mục sư Minh không chịu giải tán tổ chức Huongdao Vietnam Haingoai của ông khi HDTU/HĐVN được thành lập. Trước khi Hội Nghị Costa Mesa được tổ chức, ông đã viết thư cho BSA nói xấu và tố cáo -mà tố cáo sai- tổ chức HDTU/HĐVN chỉ là một nhóm HĐ gốc Việt địa phương, tại thành phố Fountain Valley vùng Orange County, mà thôi. Trong Hội Nghị, mục sư Minh hỏi: “Ở đây là nước Mỹ, các anh có quyền chi để lập HĐVN?” Sau khi Trưởng Khắc cho xem bức thư của Trưởng Nagy, đương sự đứng lên ca tụng các Trưởng kỳ cựu đã có công làm được một việc vĩ đại như thế.

Điều rất đáng tiếc là sau Hội Nghị Costa Mesa, và nhất là sau buổi họp kín mà quý Trưởng gồm cả đương sự đã xí xóa chuyện cũ và Cam Kết với nhau tuân theo kết quả của Hội Nghị, mục sư Minh vẫn tiếp tục tố cáo những chuyện không thật để nói xấu HDTU/HĐVN với Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới ở Geneva và Ủy Ban Quốc Tế BSA ở Texas.

Ông tố cáo HDTU/HĐVN là bất hợp pháp, và vẫn duy trì tổ chức Huongdao Vietnam Haingoai để làm nhiều chuyện rất đáng tiếc. Như về Việt Nam liên lạc với chính quyền để “phục hoạt Phong Trào Hướng Đạo.” Có lúc mục sư Minh lấy oai, phong cho Hoàng Đạo Thuý làm

Trưởng 4 gỗ (dĩ nhiên ông “Hương Đạo Cộng Sản” này từ chối “danh dự” do mục sư Minh ban cho!)

Đúng một năm sau Hội Nghị Costa Mesa, Chủ Tịch HĐTU/HĐVN Trần Văn Khắc đã phải làm một chuyện độc nhất vô nhị trong lịch sử Hương Đạo Việt Nam, là ra văn thư ngày 3.7.1984 đề “*khai trừ Nguyễn Quang Minh ra khỏi hàng ngũ Hương Đạo Việt Nam từ ngày hôm nay... vì đương sự đã vi phạm nhiều lần và nhiều điều Luật.*” Quyết định của Trưởng Trần Văn Khắc là thể theo đề nghị của Trưởng Nguyễn Văn Thơ trong một cuộc điện đàm giữa hai người mà Trưởng Thơ thông báo là mục sư Nguyễn Quang Minh đã báo cáo với BSA rằng HĐVN là một tổ chức chính trị.

Vì ác cảm với Trưởng Trần Văn Khắc, mục sư Nguyễn Quang Minh đã xuyên tạc lịch sử Phong Trào bằng cách viết bài trong báo *Viet Press* của Nguyễn Tú A ngay sau Hội Nghị, rằng sáng lập ra Phong Trào là Hoàng Đạo Thúy và đã kích HĐTU/HĐVN dù trước đó, vào năm 1977, trong bài “1927-1977: Nửa Thế Kỷ HĐ tại VN” đăng trong *Bản Tin Hương Đạo Việt Nam Hải Ngoại* (số 9, Tháng 11.1977) của chính mục sư Minh, đã có nguyên văn nơi trang 16: “*Bên cạnh ô. Trần Văn Khắc là người đã khởi xướng Phong Trào, lúc đó trong số người mới có một nhân vật nổi bật nhất, đó là ô. Hoàng Đạo Thúy...*” Tên vị sáng lập Phong Trào HĐVN còn được *Bản Tin Hương Đạo Việt Nam Hải Ngoại* của mục sư Minh nhắc lại lần thứ hai trong số 14 (Tháng 4.1978, trang 7) trong bài “Nhân Dịp Giỗ Tổ, Nhắc Đến Quý Huynh Trưởng Sáng Lập HĐVN: “*Người khởi xướng ra Phong Trào HĐ tại Việt Nam là Trưởng Trần Văn Khắc.*” Đến ngày 23.5.1985, mục sư Minh lại một lần nữa xuyên tạc lịch sử Phong Trào bằng cách cách biến đổi tên tuổi vị Tổng Ủy Viên Hương Đạo Nam Kỳ thời Pháp thuộc từ Trần Văn Khắc sang Huỳnh Văn Diệp trong bài ông viết tựa đề “Hương Đạo và Dân Tộc” đăng trong báo *Viet Press* ấn hành tại Nam California. Qua diễn tiến câu chuyện, chúng ta có thể hiểu sự trung thực hay không trung thực của một cựu đoàn viên trong Phong Trào HĐVN, và hiểu được sự chính đáng của quyết định trục xuất.

Trong thực tế, Ủy Viên Châu Orange thuộc BSA Robert W. Booker đã lên tiếng hai lần, một là ngày 21.1.1984 gửi thư cho Trưởng Ủy Viên Quốc Tế BSA thông báo hành vi xấu của mục sư Minh, và hai, ngày 17.7.1985 gửi thư cho chính mục sư Minh phê bình tư cách của đương sự và yêu cầu đương sự chấm dứt mọi hoạt động hương đạo. Mục sư Minh bị thu hồi các ấn chỉ của BSA và đương sự không được phép mở các khoá huấn luyện cơ bản nữa.

Danh sách Trưởng tham dự Hội Nghị

Một danh sách đánh máy kèm theo biên bản Hội Nghị Costa Mesa cho thấy có tên ghi theo thứ tự địa phương của 63 Trưởng sau đây:

Trần Văn Khắc (Canada), Nguyễn Trung Thoại (Canada), Mai Xuân Tý (Canda), Nghiêm Văn Thạch (Pháp), L.M. Vũ Đức Thông (Úc), Nguyễn Hữu Lăng (Florida), L.M. Phạm Văn Phương (Georgia), Nguyễn Hòa Phú (Georgia), Lý Nhật Hui (Hawaii), Huỳnh Bá Hiền (Hawaii), Vũ Trọng Tài (Oregon), Huỳnh Thanh Tâm (Utah), Trần Cao Lĩnh (Washington State), Nguyễn Đình Tùng (Alhambra), Phan Nguyệt Minh (Texas), Nguyễn Văn Thơ (Texas), Đỗ Phát Hai (Texas), Trương Trọng Trác (Texas), Hoàng Tiến Đạt (Texas), Lâm Ngọc Liên (Sacramento), Nguyễn Xuân Mộng (Sacramento), Nguyễn Thị An (Bay Area), Bernard Jhamathal (Bay Area), Nguyễn Mạnh Kim (Bay Area), Trần Bạch Bích (Fresno), Mai Liệu (Fresno), Phan Như Ngân (San Diego), Lê Minh Hùng (San Diego), Nguyễn Quang Minh (Los Angeles), Ngô Quan Hiền (Los Angeles), Hoàng Tâm Kiên (Los Angeles), Huỳnh Ngọc Huy (Los Angeles), Mục sư Lê Hựu (Loma Linda), Nguyễn Tiến Minh (Pomona), Nguyễn Khả Nhon (Placentia), Vũ Văn Trung (Placentia), Nguyễn Văn Danh (Pasadena), Nguyễn Văn Mỹ (Orange), Nguyễn Thanh (Orange), Trần Văn Đường (Orange), Đinh Xuân Phúc (Orange), Bùi Nhật Tiến (Orange), Du Miên (Orange), Lâm Ngọc Diệp (Orange), Nguyễn Đức Lập (Orange), Nguyễn Khanh (Orange), Lê Đăng (Orange), Lê Thùy Yên (Orange), Nguyễn Bôn (Orange), Nguyễn Duy Tiên (Orange), Lê Hiếu Thuận (Orange), Nguyễn Văn Phú (Orange), Cung Tấn Quỳnh (Orange), Phạm Đình Ngà (Orange), Lê Minh Lý (Orange), Nguyễn Thị Huệ Khanh (Orange), Lý Văn Chương (Orange), Nguyễn Xuân Khuê (Orange), Hà Minh Thành (Orange), Tôn Thất Hy (Orange), Lâm Ngọc Diệp (Orange), Đoàn Văn Thiệp (Orange), và Nguyễn Văn Thọ (Orange).

Về số người tham dự, tôi thấy có sự bất nhất. Như danh sách trên là 63 người, nhưng trong biên bản buổi họp ngày thứ nhất 2.7.1983 thì ghi có 58 người hiện diện. Đếm đầu người trong bức hình chụp thành viên Hội Nghị lại chỉ có 52 trưởng hiện diện.

Có thể con số 63 là tính chung tất cả những thành viên trong hai ngày Hội nghị. Nhưng biên bản lại đề cập thêm tên một Trưởng, là trưởng Cao Trung mà danh sách không có. Thành ra, ít nhất số người tham dự hai ngày phải là 64.

Thời điểm 1983 có lẽ chúng ta chưa quen với cách tổ chức của Mỹ, là bất cứ một cuộc hội họp nào dù lớn hay nhỏ thì người tham dự đều ghi tên và ký hiện diện, gọi là bản sign-in. Không có bản sign-in trong Hội Nghị này, chúng ta khó mà biết chính xác tổng số người tham dự cùng tên tuổi của họ.

Hiến Chương và Nội Lệ

Sau khi kết thúc Hội Nghị, Trưởng Chủ Tịch HĐTU/HĐVN đã gửi văn thư ngày 1.8.1983 đến Văn Phòng Hương Đạo Thế Giới ở Geneva tường trình kết quả của Hội Nghị. Trưởng Laszlo Nagy Giám Đốc Văn Phòng

đã phúc đáp bằng văn thư ký ngày 26.8.1983, một hình thức công nhận sự hình thành của cơ cấu HĐTU/HĐVN.

Trong một văn thư khác cùng ngày gửi Trưởng Nguyễn Văn Thơ, Trưởng Laszlo Nagy đã hé lộ cho biết Văn Phòng Thế Giới cũng nhận được thư phản đối việc hình thành tổ chức HĐTU/HĐVN do mục sư Nguyễn Quang Minh viết và gửi tới. Hoá ra Cam Kết có chữ ký Nguyễn Quang Minh chưa ráo mực, đương sự đã có hành vi tiêu lòn, quả không xứng đáng là một người mặc áo Hướng Đạo!

Có ba tài liệu quan trọng được thông qua trong Hội Nghị. Đó là Thông Cáo của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam, Hiến Chương, và Nội Lệ. Ba tài liệu này xin được đánh máy lại, nguyên văn dưới đây.

1. Thông Cáo của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam

Từ ngày bắt buộc phải ly hương, các trường và đoàn sinh thuộc hai hội Nam và Nữ Hướng Đạo Việt Nam đã tự động kết hợp tại mọi xứ định cư để tiếp tục hoạt động. Tuy nhiên, trong suốt 8 năm qua, sinh hoạt hướng đạo Việt Nam tại hải ngoại vẫn thiếu một hệ thống liên lạc và phối hợp thích ứng với quy lệ, Hướng Đạo Thế Giới cùng với những điều kiện sinh hoạt ở mỗi nước.

Ngày 2 và 3 tháng 7, 1983, lần đầu tiên các trường Hướng Đạo Việt Nam thuộc nhiều nước trên thế giới đã họp hội nghị tại Costa Mesa, California. Hội Nghị đã thông qua bản hiến chương và nội lệ HĐVN, để xác định đường hướng chung như sau:

1. HĐVN là một đại gia đình hợp nhất cả hai phái nam và nữ, liên tục noi theo tôn chỉ hướng đạo do Baden Powell khởi xướng và đứng trong Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới.

2. HĐVN liên tục mang bản sắc dân tộc, đáp ứng với nhu cầu hiện tại và duy trì truyền thống tinh thần và văn hoá dân tộc. Trong lãnh vực này, HĐVN sẵn sàng hợp tác với những tổ chức người Việt tại hải ngoại có những hoạt động cùng chung mục đích.

3. HĐVN hướng dẫn các sinh hoạt trong sự tôn trọng quy lệ của hai tổ chức Nam và Nữ hướng đạo thế giới, cùng chủ quyền của tổ chức hướng đạo tại từng quốc gia.

Để hướng dẫn thực hiện những mục tiêu trên, một cơ cấu chung gọi là "Hội Đồng Trung Ương HĐVN" được thành lập, dựa theo đề nghị của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, gồm đại diện HĐVN ở mỗi quốc gia định cư, và một Thường Vụ được ở mỗi quốc gia định cư (sic!), và một số uỷ viên. Công tác thường xuyên do một Ban Thường Vụ đảm trách. Ban Thường Vụ được bầu bằng phiếu kín, có thành phần như sau:

- Chủ Tịch: ông Trần Văn Khắc
- Phó Chủ Tịch: bác sĩ Nguyễn Văn Thơ
- Tổng Thư Ký: ông Nguyễn Trung Thoại
- Phó Tổng Thư Ký: ông Trương Trọng Trác
- Thủ Quỹ: ông Mai Xuân Tý.

Ban Thường Vụ bổ nhiệm những trường sau đây để tăng cường sự phối hợp:

- Ủy viên đặc trách nữ hướng đạo: Bà Trần Bạch Bích (Mai Ngọc Liệu)

- Ủy viên đặc trách vùng Âu Châu kiêm Tiểu Ban Chương Trình và Truyền Thông: ông Nghiêm Văn Thạch

- Ủy viên đặc trách vùng Bắc Mỹ: ông Đoàn Văn Thiệp

- Ủy viên đặc trách vùng Âu Châu (sic!), Thái Bình Dương: ông Đinh Xuân Phúc.

Ông Trương Trọng Trác, Phó Tổng Thư Ký, kiêm nhiệm Ủy viên đặc trách Tiểu Ban Thông tin báo chí.

Hội nghị có gửi điện văn thông báo cho Tổ Chức Hướng Đạo Thế Giới. Trước đó, Tổng Thư Ký Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, bác sĩ Laszlo Nagy, đã nhân danh 16 triệu hướng đạo sinh thuộc 116 quốc gia chúc Hội Nghị thành công "gìn giữ di sản văn hoá và tiếp tục là những người Việt Nam xứng đáng."

Costa Mesa, ngày 3 tháng 7, 1983.

2. Hiến Chương Hướng Đạo

* Nhận Định: Từ ngày bắt buộc phải ly hương, các Trường và đoàn sinh thuộc hai hội Nam và Nữ Hướng Đạo Việt Nam đã tự động kết hợp tại mọi xứ định cư để tiếp tục hoạt động.

Nguyện vọng và nhu cầu chung là Hướng Đạo Việt Nam được đại diện và kế tục bởi một hệ thống liên lạc và phối hợp, thích ứng với quy lệ Hướng Đạo Thế Giới cùng những điều kiện sinh hoạt ở mọi nước.

Những thỏa hiệp và cam kết giữa các đơn vị hiện thời được ghi trong bản Hiến Chương này, cũng sẽ là căn bản để tổ chức và hợp thức hoá những đơn vị hoạt động dưới danh hiệu Hướng Đạo Việt Nam trong tương lai.

* Đường Hướng Chung: Hướng Đạo Việt Nam là một đại gia đình hợp nhất cả hai phái nam và nữ, liên tục noi theo tôn chỉ Hướng Đạo do Baden Powell khởi xướng và đứng trong phong trào Hướng Đạo Thế Giới.

Hướng Đạo Việt Nam liên tục mang bản sắc dân tộc đáp ứng với nhu cầu hiện tại là duy trì truyền thống tinh thần và văn hoá dân tộc. Trong lãnh vực này, HĐVN sẵn sàng hợp tác với những tổ chức người Việt hai ngoại có những hoạt động cùng chung mục đích.

Hướng Đạo Việt Nam hướng dẫn các sinh hoạt trong sự tôn trọng quy lệ của hai tổ chức Nam và Nữ Hướng Đạo Thế Giới, cùng chủ quyền của Hội Đồng Hướng Đạo từng quốc gia.

* Hệ Thống Hướng Đạo Việt Nam: Ở mỗi nước, đơn vị hoặc hệ thống đơn vị Hướng Đạo Việt Nam thành lập và hoạt động trong khuôn khổ thỏa hiệp với tổ chức Hướng Đạo quốc gia sở tại.

Trên bình diện chung, Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam phụ trách liên lạc, phối hợp và hướng dẫn.

Hướng Đạo Việt Nam coi sự hình thành hệ thống trên căn bản Hiến Chương này, như sự góp phần vào các nỗ

lực của cộng đồng người Việt hải ngoại hướng về quê hương và dân tộc.

3. Nội Lệ Hướng Đạo Việt Nam

CHƯƠNG I: Cơ cấu chung

*Khoản 1: Cơ cấu đại diện và hướng dẫn Hướng Đạo Việt Nam ở tất cả các nước là Hội Đồng Trung Ương gồm đại diện Hướng Đạo Việt Nam ở mỗi nước và một số ủy viên. Mỗi nước cử một đại diện, riêng Hoa Kỳ vì đông nhân số có 3 đại diện.

Các uỷ viên được Hội Đồng Trung Ương mời theo một danh sách đã tham khảo ý kiến rồi trao cho Chủ Tịch.

*Khoản 2: Hội Đồng Trung Ương có một ban thường vụ gồm một Chủ Tịch, một Phó Chủ Tịch, một Tổng Thư Ký, một Phó Tổng Thư Ký, một Thủ Quỹ. Các trách vụ trong ban thường vụ do Hội Đồng Trung Ương bầu ra với nhiệm kỳ là 4 năm, có thể tái hạn.

Nếu cần tăng cường, ban thường vụ sẽ bổ nhiệm một hay nhiều uỷ viên đặc trách.

Trong nhiệm kỳ, nếu có chỗ khuyết, Ban thường vụ sẽ điền thế và thông báo cho các thành viên.

*Khoản 3: Hội Đồng Trung Ương họp thường lệ 4 năm một lần. Chủ Tịch có thể triệu tập họp bất thường khi có trường hợp đặc biệt, hoặc có lời yêu cầu của đa số thành viên.

Các cuộc thảo luận, tham khảo và biểu quyết có thể thực hiện bằng thư, giữa các phiên họp. Mỗi văn thư sẽ ấn định rõ rệt thời gian trả lời.

Các đại diện ở mỗi nước và uỷ viên đều có quyền biểu quyết ngang nhau. Ai không thể dự họp có thể uỷ nhiệm cho một thành viên khác, hoặc tỏ bày ý kiến trước bằng thư về các điểm ghi trong chương trình nghị sự.

Mỗi quyết định đều theo đa số quá bán, lá phiếu của Chủ Tịch có giá trị quyết định nếu số phiếu không chênh lệch.

*Khoản 4: Ban thường vụ HĐTU có thể lập các tiểu ban gồm các thân hữu, học giả, chuyên gia, kỹ thuật gia, Trưởng Hướng Đạo không phải là thành viên của Hội Đồng để nghiên cứu một vấn đề, soạn thảo một văn kiện hay tài liệu, chuẩn bị hay đề xướng một kế hoạch, một công cuộc, hay một chương trình sinh hoạt, v.v...

Mỗi lần lập tiểu ban, ban thường vụ sẽ ấn định rõ ràng mục tiêu, thành phần và thời gian làm việc.

Tất cả trách vụ trong HĐTU và các tiểu ban đều có tính cách tự nguyện, không có thù lao.

*Khoản 5: Một quỹ chung sẽ được thiết lập để đài thọ các khoản chi tiêu cần thiết của HĐTU và ban thường vụ. Hội Đồng sẽ ấn định thể thức đóng góp và có thể vận động những sự tài trợ trực tiếp.

Khi số tồn ngân của hội đồng thường (sic!) lên quá 1000 Mỹ kim, thủ quỹ sẽ nhờ tổ chức HĐVN ở gần nhất ký thác vào chương mục, nếu hội đồng chưa đặt cơ sở pháp lý để mở chương mục riêng.

Mỗi năm thủ quỹ sẽ lập một bản kết toán chi thu gửi đến Chủ Tịch để phổ biến. Phiên họp thường lệ của hội đồng sẽ xem xét bản kết toán suốt nhiệm kỳ 4 năm rồi biểu quyết giải nhiệm, trước khi duyệt xét ngân sách cho nhiệm kỳ mới (sic!).

CHƯƠNG II: Hướng Đạo Việt Nam ở mỗi nước

*Khoản 6: Ở mỗi nước, hệ thống HĐVN xây dựng trên các căn bản sau:

a. Có thỏa hiệp của tổ chức HĐ xứ cư ngụ để sinh hoạt.

b. Có ban chấp hành được chỉ định qua những cuộc bầu cử định kỳ đúng với lẽ lối dân chủ và tinh thần thấu hiểu trách nhiệm của HĐ.

c. Ngoài phần bắt buộc theo HĐ sở tại, áp dụng những điều khoản riêng của HĐVN về chương trình giáo dục, về truyền thống, do HĐTU ấn định.

d. Sẵn sàng hưởng ứng và tham dự những sinh hoạt chung; sẵn sàng chu toàn phận sự từ phần góp tài chánh đến sự thực hiện công tác được giao phó.

*Khoản 7: Ban chấp hành HĐVN tại mỗi nước là đại diện duy nhất của HĐTU/HĐVN trong phạm vi lãnh thổ quốc gia, hoàn toàn đảm nhiệm việc giao dịch với tổ chức hướng đạo sở tại.

CHƯƠNG III: Hiệp nhất

*Khoản 8: Hội Đồng Trung Ương sẽ tùy nghi đặt giềng mối giao dịch với tổ chức HĐTG, qua trung gian Văn Phòng Thế Giới của hai hệ thống nam và nữ.

Riêng Hội Đồng Trung Ương có thẩm quyền tuyên bố hay cam kết nhân danh toàn thể HĐVN.

*Khoản 9: Mọi sự sửa đổi thêm bớt trong bản Hiến Chương và Nội Lệ đều do một biểu quyết chung của HĐTU, với đa số 2/3.

Làm tại Costa Mesa, California

Ngày 3 tháng 7 năm 1983.

Khi Hội Nghị kết thúc, ba tài liệu trên được phổ biến có những lỗi đánh máy (?) khiến bản văn có lúc mâu thuẫn và khó hiểu, nhưng tôi không đi vào chi tiết vì có thể có ngộ nhận là “không có tinh thần xây dựng?!”

Hội Đồng Trung Ương HĐVN và Hướng Đạo Trưởng Niên

Hiến Chương và Nội Lệ năm 1983 không đề cập đến Hướng Đạo Trưởng Niên cùng sự liên hệ giữa HĐTrN với HĐTU.

Quý Trưởng tham dự Hội Nghị lúc ấy chỉ chú trọng đến những thành viên của Phong Trào đang sinh hoạt, còn quý Trưởng cao tuổi không sinh hoạt mà biên bản chính thức của Hội Nghị gọi là “các cựu huynh trưởng Hướng Đạo” không phải là đối tượng cần lưu ý.

Đền Trại Thăng Tiến IV ở Le Breuil Pháp năm 1993 thì nhiều Trưởng thấy tầm quan trọng của của các Hướng Đạo Trưởng Niên, danh xưng do Trưởng Mai Liệu xướng xuất. Nên nhớ danh xưng “Hướng Đạo Trưởng Niên” của

chúng ta đối lập với danh xưng “Cụ Hường Đạo” trong nước do Hoàng Đạo Thúy xướng xuất nhưng bị chính các đồng chí của ông Hường Đạo Cộng Sản này bác bỏ. Trưởng Nguyễn Trung Thoại được uỷ nhiệm đứng ra phụ trách tổ chức. Một dự thảo Điều Lệ HĐTrN được hình thành ngay Hè 1993 để thăm dò ý kiến khắp nơi.

Từ đó, sinh khí của những người từng mặc áo HĐ năm ba chục năm xưa bùng lên. Nhiều làng xóm Trưởng Niên được thành lập và có sinh hoạt thường kỳ. Đến năm 1998 khi Trại Thăng Tiến VI được tổ chức tại Lake Fairfax Park, Virginia thì đã có các làng HĐTrN tại Úc Châu, Âu Châu, Canada, và Hoa Kỳ.

Trong Trại Thăng Tiến VI có phiên họp chính thức dưới danh xưng “Đại Hội Hường Đạo Trưởng Niên.” Đại Hội khai mạc lúc 9 giờ sáng tại Hội Quán Bùi Chu trong khuôn viên Trại và bế mạc lúc 12:30 ngày 29.6.1998. Đại Hội thông qua bản Quy Ước và bầu cử quý Trưởng đặc trách. Đó là Trưởng Nguyễn Trung Thoại trong vai trò Văn Phòng Trưởng và Trưởng Hoàng Ngọc Châu làm Phụ Tá. Tờ báo *Liên Lạc* riêng của Nhóm Tinh Thần Baden Powell tại Canada trở thành tiếng nói chung của HĐTrN. Chủ nhiệm đầu tiên là Trưởng Nguyễn Trung Thoại, rồi Trưởng Lê Bình. Hiện nay, Văn Phòng Trưởng VPHĐTrN là Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, kiêm Chủ Nhiệm *Liên Lạc*.

Thế là một cơ cấu mới chính thức thành hình, là một thành phần của Phong Trào HĐVN, như Điều 1 trong Quy Ước minh định.

Sau đây là toàn văn bản Quy Ước Hường Đạo Trưởng Niên Việt Nam

Điều 1: Hường Đạo Trưởng Niên là một thành phần của Phong Trào Hường Đạo Việt Nam.

Các Trưởng Niên Hường Đạo Việt Nam kết hợp vì những mục đích sau đây:

- a. giữ chặt và phát triển tình thân trong đại gia đình Hường Đạo
- b. phục vụ Phong Trào Hường Đạo
- c. góp phần phục vụ xã hội.

Điều 2: Thành phần Trưởng Niên gồm những người đã tuyên hứa, gia đình và các thân hữu từ 26 tuổi trở lên, hoặc trên 21 tuổi mà không là Tráng Sinh Hường Đạo Việt Nam.

Điều 3: Đơn vị kết hợp Trưởng Niên gọi là Xóm hay Làng Bách Hợp, tùy theo đơn vị chọn lựa. Nhân số không hạn định.

Điều 4: Mỗi Xóm hay Làng Bách Hợp có thể suy cử một vị Tiên Chỉ ở vị trí danh dự. Toàn thể thành viên bầu ra Xóm Trưởng hoặc Lý Trưởng cùng các trách vụ quy định trong Hương Ước riêng của đơn vị. Tiên Chỉ, Lý Trưởng, hay Xóm Trưởng phải là người đã tuyên lời hứa Hường Đạo.

Điều 5: Công tác kết hợp do một Văn Phòng Liên Lạc đảm trách. Trưởng Văn Phòng là Ủy Viên đại diện Hường Đạo Trưởng Niên trong Hội Đồng Trung Ương HĐVN.

Trưởng Văn Phòng có thể bổ nhiệm một hay nhiều phụ tá, theo nhu cầu.

Điều 6: Hội Nghị Trưởng Niên do Văn Phòng Liên Lạc triệu tập, nhóm họp mỗi kỳ Họp Bạn Thăng Tiến của Phong Trào HĐVN. Nhiệm kỳ của Ủy Viên phụ trách Văn Phòng tùy thuộc hạn kỳ tổ chức trại Họp Bạn. Sự tham dự không giới hạn.

Làm tại Trại Họp Bạn Thăng Tiến 6
ngày 29 tháng 6 năm 1998.

Quyết nghị của Đại Hội Hường Đạo Trưởng Niên
(để ghi vào biên bản):

a. Nội san *Liên Lạc* là tiếng nói chính thức của Hường Đạo Trưởng Niên, do Văn Phòng Liên Lạc phụ trách.

b. Đại Hội yêu cầu Trưởng Nguyễn Trung Thoại lưu lại phục vụ thêm một nhiệm kỳ nữa, tức là cho tới kỳ Họp Bạn Thăng Tiến 7, trong trách vụ Ủy Viên đặc trách Hường Đạo Trưởng Niên.

c. Đại Hội ghi nhận sự đề cử Trưởng Hoàng Ngọc Châu làm Phụ Tá Văn Phòng Liên Lạc, để lâm thời điền thế.

“Thành phần của Phong Trào” thì khác với “thành phần của HĐTU,” xin quý Trưởng lưu ý! Ngay kỳ Trại Thăng Tiến V tại Sydney năm 1995, danh xưng “Hội Trưởng Niên” trong Thăng Tiến IV năm 1993 cũng đã được thay thế bằng danh xưng “Phong Trào HĐTrN” rồi!

Hiện nay, HĐTU/HĐVN đã lập riêng Ủy Viên Liên Lạc HĐTrN trong HĐTU song song với Văn Phòng Trưởng VPHĐTrN. Hai vai trò có bản chất khác nhau. Cụ thể thì Ủy Viên Liên Lạc chỉ liên lạc giữa Trưởng Niên với HĐTU/HĐVN còn Văn Phòng Trưởng phối hợp và phát triển sinh hoạt của Trưởng Niên, song song với sinh hoạt của các đoàn HĐ tại hải ngoại thuộc phạm vi của HĐTU/HĐVN.

X

X X

Tôi viết bài này để ghi lại một nét lịch sử trong Phong Trào HĐVN tại hải ngoại nhân kỷ niệm 30 năm Hội Nghị Costa Mesa. Nhân đây, tôi xin cảm ơn một số Trưởng đã giúp tài liệu đầu tay để tôi viết bài này. Trách nhiệm về nội dung của bài, dĩ nhiên là thuộc một mình tôi.

Tháng Tư năm 2013
Sóc Lý-luận TRẦN ANH TUẤN
(Chủ biên *Liên Lạc*, Tiếng nói của HĐTrN)

Về một phiên họp “Kín” và “Đặc Biệt”

Khi tôi viết xong bài “Hội Nghị Costa Mesa 1983” và khi *Liên Lạc* số này đang lay-out, tôi được chuyển tiếp bài viết của Thỏ Hăng-say Nguyễn Khanh về Hội Nghị Costa Mesa tựa đề “30 Năm Nhìn Lại.”

Đây là một bài viết công phu. Bài có nhiều chi tiết về sinh hoạt Hướng Đạo tại Nam California, và công cuộc tổ chức Hội Nghị do chính tác gia phụ trách.

Với bài viết, Trưởng Nguyễn Khanh đã giúp độc giả biết ai là người thiết kế huy hiệu Hội Nghị và lý do tại sao Hội Nghị có thể sử dụng và sử dụng miễn phí trụ sở Nữ Hướng Đạo Orange làm địa điểm hội họp. Và độc giả cũng chia sẻ những nhọc nhằn của một cá nhân đưa đón sắp xếp nơi ăn chốn ở cho quý Trưởng lão từ xa về dự, cùng những lo âu của một cá nhân tay không phải thu xếp 6 bữa ăn trong 2 ngày cho cả 100 người, rồi cùng mừng với tác gia bài viết khi có người giúp giải quyết chuyện ăn uống trong Hội Nghị.

Có một lý do khiến tôi phải thêm Phụ Lục này sau bài tôi viết. Đó là chuyện Thỏ Hăng-say Nguyễn Khanh đề cập đến, cũng là cách bào chữa cho, mục sư Nguyễn Quang Minh. Thỏ Hăng-say Nguyễn Khanh ca tụng sự tài giỏi của mục sư Minh, nguyên văn: «*Anh Minh là một trưởng hướng đạo đa tài, anh rất giỏi về lãnh đạo, có tài ngoại giao và có khiếu về tổ chức.*» Và kết luận công trạng trong Phong Trào HĐVN của mục sư Minh như sau, nguyên văn: «*...anh đã đóng góp được rất nhiều cho phong trào hướng đạo tại Việt Nam và hải ngoại, và đã thực hiện được nhiều sinh hoạt hướng đạo mà ít ai có thể làm được.*»

Về sự sai trái của mục sư Minh trong Hướng Đạo, tác gia đã trình bày thế này, nguyên văn: «*nhưng anh cũng đã tạo ra không ít vấn đề xung khắc về đường lối chủ trương cũng như phát triển của phong trào HĐVN tại hải ngoại.*» Một người đã bị trục xuất khỏi Phong Trào HĐVN tại Mỹ và BSA chỉ vì «*xung khắc về đường lối chủ trương phát triển*» hay sao?

Về sự phạm pháp của mục sư Minh ngoài xã hội, tác gia đã trình bày thế này, nguyên văn: «*... khi tổ chức Nhà Việt Nam bị trở ngại về pháp lý...*» Phạm pháp bị tù ở thì khác với trở ngại về pháp lý chứ?! Đây là một cách diễn tả đáng tiếc, làm giảm thiểu giá trị của một bản án của Tòa.

Tôi chỉ vụ sự thật. Tôi tưởng thời gian đã qua hơn một thế hệ (một thế hệ là 25 năm) thì chuyện mục sư Nguyễn Quang Minh có những hành động sai trái trước, trong, và sau Hội Nghị Costa Mesa đã rõ, nhất là đối với Trưởng Nguyễn Khanh, người chịu trách nhiệm cho Hội Nghị và là người giữ được nhiều tài liệu về Hội Nghị.

Đúng vậy, Trưởng Khanh giữ được rất nhiều tài liệu, kể cả ý kiến đóng góp bằng văn bản cho Hội Nghị, như ý kiến của Trưởng Đỗ Quý Toàn ở Canada.

Nhưng thật đáng tiếc là tác gia bài *30 Năm Nhìn Lại* đã không phổ biến hai tài liệu rất quan trọng liên hệ đến Hội Nghị, là biên bản phiên họp kín trong Hội Nghị Costa Mesa để giải quyết vụ mục sư Nguyễn Quang Minh ngày 3.7.1983, và văn thư trục xuất mục sư Nguyễn Quang Minh ra khỏi Phong Trào HĐVN của vị Trưởng sáng lập Phong Trào là Trần Văn Khắc ngày 3.7.1984. Hay tác gia có tài liệu nhưng không phổ biến? Tôi nói tác gia phải có, hay ít nhất đã đọc, biên bản phiên họp kín cũng như văn thư khai trừ mục sư Minh của Trưởng Khắc vì tác gia chính là nhân vật quan trọng, phụ trách Hội Nghị, lại ở cùng địa phương và rất thân cận với quý Trưởng Đoàn Văn Thiệp và Đinh Xuân Phúc là hai Trưởng dự buổi họp kín và được phát tài liệu.

Năm 1983 thì tôi đang dậy tại trung học Roosevelt ở Oakland, Bắc California, và không biết có Hội Nghị. Tôi cũng chưa hề gặp mục sư Minh bao giờ. Tôi không có thù oán cá nhân gì với mục sư Nguyễn Quang Minh. Ngược lại, là một người HĐ nên tôi có cảm tình với anh chị em HĐ, nhất là người từng đi HĐ từ Sói lúc 8 tuổi như mục sư Minh. Năm 1998, sau Thăng Tiến 6, tôi ở lại Washington D.C. để đi thăm hệ thống các viện bảo tàng tại Thủ Đô và vào Library of Congress. Tại đây, tôi thấy có hai hiện tượng mới lạ. Về sách báo tiếng Việt, chỉ toàn sách báo của Cộng Sản Việt Nam. Về sách báo HĐVN, duy nhất chỉ có 14 số tạp chí *Bản Tin Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại* (từ số 1, năm 1976 đến số 14, năm 1978) của mục sư Minh. Mục sư Minh, như thế, là một nhân vật có tài quảng bá lắm chứ?!

Có một hồ sơ về mục sư Nguyễn Quang Minh khoảng 200 tài liệu nhưng tôi chưa khai thác, và chắc cũng không khai thác vì chuyện xấu và ảnh hưởng xấu đã vào quá khứ. Chỉ mong một câu danh ngôn in trong *Bản Tin Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại* (số 10, tháng 12.1977, trang 17) của mục sư Nguyễn Quang Minh được đương sự áp dụng trong đời sống thực tế: «*Người ta ai mà không có lỗi. Có lỗi mà sửa đổi được thì còn gì hay hơn!*»

Trở lại đoạn viết về mục sư Minh của Thỏ Hăng-say Nguyễn Khanh, tôi chứng kiến chuyện ngộ nhận một cách vô tình của người trong cuộc sau 30 năm. Thật bất ngờ và thật đáng tiếc, vì Trưởng Khanh hẳn cũng còn phải biết sau Hội Nghị, mục sư Nguyễn Quang Minh đã gửi nhiều văn thư đến Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới ở Genève và Ủy Viên Quốc Tế BSA ở Texas để tố cáo HĐTU/HĐVN vừa mới được thành lập. Là người có trách nhiệm tổ chức Hội Nghị, Trưởng Nguyễn Khanh đã viết rất chi tiết về Hội Nghị, mà tại sao sự kiện rất quan trọng trong Hội Nghị là phiên họp kín và đặc biệt của 16 Trưởng cao cấp nhất, chiếm 2 giờ 35 phút trong ngày họp thứ hai, ngày 3.7.1983, lại không được Trưởng Khanh đề cập đến?

Vì thế, tôi quyết định phổ biến biên bản phiên họp kín tại Hội Nghị Costa Mesa và văn thư của Trường Trần Văn Khắc khai trừ mục sư Nguyễn Quang Minh khỏi Phong Trào HĐVN để bổ túc cho bộ tài liệu mà Trường Nguyễn Khanh ở Nam California hiện đang phổ biến, và nhất là để cung cấp cho công chúng tiếng nói thứ hai về một sự kiện đáng buồn trong lịch sử HĐVN tại hải ngoại.

Biên bản phiên họp kín hồi 11 giờ ngày 3.7.1983, tức lúc Hội Nghị nghỉ ăn trưa, dài 6 trang có kèm «Lời Tâm Huyết» dài 1 trang nữa. Trên đầu biên bản phía trái có 4 hàng ghi chú của Trường chủ trì buổi họp Nguyễn Văn Thơ, nguyên văn: «*Biên bản này chỉ phổ biến «kín» cho các Trường tham dự mà thôi. Thơ»*»

Phiên họp ngắn nhưng biên bản rất dài, ghi chú đầy đủ những phát biểu và phản ứng của tất cả quý Trường hiện diện, ngoại trừ Trường Trần Cao Lĩnh, Phan Nguyệt Minh, và Thư Ký bận ghi biên bản Nguyễn Trung Thoại.

Phiên họp có kết cục rất đẹp khi mọi người lấy tình anh chị em HĐ trong Điều Luật Thứ Tư mà đối đãi với nhau. Đã có lúc tất cả quý Trường hiện diện đứng lên vỗ tay hoan hô Trường Nguyễn Quang Minh khi đương sự phát biểu có ghi trong biên bản, nguyên văn: «*Nếu anh em chấp nhận vẫn cho em ở trong hàng ngũ anh em, em xin gia nhập.*» Vì thế mà sau phiên họp kín có thêm «Lời Tâm Huyết» mà 15 Trường hiện diện nhân danh tình thương yêu HĐ đã ký tên cam kết đồng lòng cùng cố và phát triển

Phong Trào cùng với chữ ký của Trường Nguyễn Quang Minh.

Một văn bản tích cực và một lời cam kết với nhau đẹp như thế, tiếc thay, lại có quyết định không cho phổ biến. Giá những tài liệu này được phổ biến rộng rãi cho anh chị em trong Phong Trào cũng như cho công chúng tất đã tránh được những ngộ nhận và những đồn đại trong tình trạng mù mờ vì không ai thấu hiểu nguyên ủy «vấn đề Nguyễn Quang Minh.»

Nếu biên bản phiên họp kín được phổ biến rộng rãi ngay năm 1983 thì tất cả chúng ta và công chúng bên ngoài đều đã rõ «vấn đề Nguyễn Quang Minh» là thế nào, và biết đâu người có dự tính sai trái sẽ vì sợ dư luận mà dừng lại, thay vì tự tung tự tác như chúng ta đã thấy, sau 30 năm nhìn lại?!

Tái bút: Liên Lạc sẽ dành đất cho Trường Nguyễn Khanh lên tiếng, và tôi sẵn sàng tiếp tục trao đổi, trong tinh thần vụ sự thật và trong sự tương kính.

Tháng Tư năm 2013 Sóc Lý-luận TRẦN ANH TUẤN

-2-

Trường Trần-Văn-Khắc : Hòa qua Mục-sứ Lê-Hữu-vằng mắt nhìn không nghe lời tôi phớt-biểu ý-kiến ở Hội-trưởng, tôi đã phải đấu bết một số câu chuyện về Trường Minh, tôi rất đau lòng mà phải nói ra. Nếu chúng ta không có sự kềm-cửa bên trong thì chúng ta đã hoàn-thành công-cuộc chung hơn 1 năm rồi. Đến nay, tôi hết sức vui mừng khi Anh Thơ cho hay đã thấu hiểu được kết-quả tốt đẹp ở phía Hoàng-đạo Thế-giới cùng như Hoàng-đạo Hoa-kỳ. Tôi đã già rồi, đây là việc chung, xin Anh Chị Em gắng lấy.

Trường Đoàn-Văn-Thiếp : Tôi muốn đặt thẳng vấn-đề : những ai làm điều lỗi, hãy phân lỗi, đó là lời Anh Ty, nhưng người làm lỗi có biết là mình làm lỗi hay không ? Anh Minh báo-cáo lên B.S.A. nhưng việc tôi làm là sai lầm, tổ-cáo Hoàng-đạo V.N. ở đây làm là trái với Điều-lối BSA. Nhưng báo-cáo mà Anh Minh có tình làm sai lạc ý-nghĩa của tôi, đó là tôi lấy làm buồn, tôi xin nói tiếp :

Anh Minh xem anh em Hoàng-đạo V.N. ở Hoa-kỳ là tổ-chức Fountain Valley, khi anh Minh dùng danh-tử đó để ám-chỉ chúng tôi, để gián-thiệt hoạt-động của chúng tôi rất nhiều.

Anh Minh đã báo-cáo lên BSA bằng cách chép 1 bản tin ra từ tháng 9 năm 1982 và 1 bài ghi y-khiêm của Kiền Lo Xa, khi 2 tài-liệu đó ghép vào nhau là có ý phá hoại Cuộc Họp Quốc-tế, tất cả quy vào chúng tôi. Người chịu-tiền bồi nhp và vu-không chúng tôi, không có ai khác hơn Anh Minh, cả Anh Tâm ở Utah nữa.

Khi lập ra Hoàng-đạo Việt-nam ở Cali này là chúng tôi từ xa như một hội-đoàn khác ở Hoa-kỳ. Tôi là một người rất muốn hàn gắn, nhưng tôi chán-nản lắm khi báo Văn-Nghệ Tiên-Phong đăng HCVN lên như. Tôi không có ý-dinh vu Hoàng-đạo để tranh-công với Anh Minh. Tôi nhớ Anh Tuấn, Anh Mỹ lập đơn-vi để chúng tôi không hạn số hậu-thuần.

Đã có nhiều thư của các Trường các nơi gửi về trách-nợ chúng tôi tại sao không khuyến-cáo Anh Minh, nếu không làm được thì hãy rút lui đi, và tôi từ hòa là sau Đại-Hội này, chúng tôi sẽ xin giải-tôn Hoàng-đạo VN ở Hoa-kỳ mà chúng tôi đã hoạt-động bấy lâu.

Trường Nguyễn-Văn-Thạch : Tôi xin hỏi Anh Minh : Anh có nhận-danh 1 câu Huân-trưởng HCVN mà làm cho Hoàng-đạo Hoa-kỳ không ? Nếu có đúng như vậy, chúng tôi có quyền lên tiếng và nói lên rõ-rệt việc làm của Anh chúng ta để thấy sau 30/4/77 những việc xảy ra mới thấy bộ-trái của nó. Khi có sự bất-tình ở, chúng ta cần phải làm sang-tổ càng sớm càng hay. Tôi là người ở xa, nghe rất nhiều việc làm không mới tốt đẹp của Anh Minh. Chuyện ở Oregon tôi được biết rất rõ, biết từ 1976, đây nay vẫn còn như cũ. Những tài-liệu do Anh Minh đưa ra vào buổi sáng khai-mạc Hội-nghị, nếu những anh em ở xa mà thấy được thì rất xúc-tổ cho các Anh Chị Trường về dù Đại-Hội này. Chúng ta làm việc vì thế-hệ chúng-tai như không vì lợi-lạc gì. Trong phiên họp này, đây là có-hội cuối-cùng để cho Anh Minh nói lên, mọi lần lên cuối cùng những việc làm của Anh, mong rằng sau này không trở lại, không sửa-nổi lại nữa.

Trường Mai-Liêu : Tôi xin nói với lương-tâm của 1 Hoàng-đạo : Tôi xem Minh như em ruột của tôi, vì cam-tình giữ 2 người và với lương-tâm một Thiên-chúa-giáo, tôi sẽ nói tất cả sự thật trong vòng anh em thân-tật. Tôi đã khiển-trách công-khai Chủ Minh trong 1 phiên họp, và tôi cũng đã viết cho Minh một bức thư. Tôi đã viết đi viết lại 3 lần, cần nhắc từng câu, từng chữ, với tất cả lương-tâm và tình-cách chuyện-sơn-người-người, thì-dù chủ "ma giáo", tôi đã chạy bang chủ "ma giáo" v.v.. Đương như vậy, Minh đã không giữ đúng điều luật thu nhất của Hoàng-đạo :

Biên bản họp này chỉ phổ biến kín cho các Trường tham dự mà thôi. Thơ
 Thơ
 Thơ

BIÊN-BẢN

Phiên họp "KÍN" và "ĐẶC-BIỆT" ngày 03-7-83 tại Phòng Hội (nhỏ) của Hội Nữ Hoàng-Đạo Hoa-kỳ, vào lúc 11giờ.

Thành-phần tham-dự gồm có các Cựu Trường trong Hội-đồng Trung-Ướng Hoàng-đạo Việt-nam cũ : 16 vị.

- Quý Trường :
- Trần-Văn-Khắc
 - Nguyễn-Văn-Thò
 - M.S. Lê-Hữu
 - Phan-Như-Ngân
 - Mai-Liêu
 - Trần-Văn-Quảng
 - Nghiêm-Văn-Thạch
 - Đoàn-Văn-Thiếp
 - Trần-Cao-Lĩnh
 - Trường-Trong-Trác
 - Mai-Khuan-Ty
 - Chi Phan-Nguyệt-Minh
 - Chi Trần-Bach-Bích
 - Đinh-Khuan-Phúc
 - Nguyễn-quang-Minh
 - Nguyễn-Trung-Thoại

Mở đầu phiên họp, vị chủ-trì : BS Nguyễn-văn-Thò nhắc lại sb-luộc những cuộc tiếp-xúc và buổi họp với Hoàng-Đạo Thế-giới cùng như với Hoàng-Đạo Hoa-kỳ về việc thành-lập Hoàng-đạo Việt-nam, điểm trọng-yêu là 2 cơ-quan này đặt tin-tưởng vào các Trường kỳ-cựu HCVN là nòng-cốt.

Trường Thơ (nội tiếp) trong thời-gian mấy năm qua quá bận nhiều việc, hơn nữa vì ở Texas xa trung-tâm Hoa-kỳ nên khó liên-lạc.

Hôm nay tôi mới các Trường lại để xét lại việc nội-bộ của chúng ta, việc gì hay thì tiếp-tục, việc gì xấu xa thì nên chấm-dứt. Tôi muốn nói thẳng ra là việc làm của Trường Nguyễn-quang-Minh mấy lâu nay, có nhiều dư-luận bất lợi cho Phong-trào. Chúng ta hôm nay họp lại trong tình-thường Hy-vọng-đề, để giúp-đỡ lẫn nhau. Có sự hân-diện của Mục-sứ Lê-Hữu, Anh Minh hãy từ-vấn lương-tâm. Hãy xin giữ lời cam-kết đúng nói ra ngoài những gì chúng ta đã thảo-luận trong phiên họp đặc-biệt này, nếu chúng ta không giúp gì được cho công-cuộc chung thì chúng ta cũng đúng làm gì có phương hại cho việc chung. Xin nhường lời các Trường.

Trường Mai-Khuan-Ty : (ngập-ngúng, xúc-động) Từ lâu, tôi không sinh-hoạt, nay sung-sướng góp mặt chung với anh Chị em, những gì hay thì anh chị em chú ý, ta biết, nếu đó thì tôi xét lương-tâm để từ bỏ (cam-đồng... Khóc thành tiếng. Trong phiên họp có nhiều tiếng cảm-nó, có vài Trường không cầm được nước mắt). Nếu có một buổi thu tôi công-khai, không rõ có hàn gắn lại được hay không ?

"Trung-tin, Nhất ngôn".

Chúng ta dùng trí thông-minh để đối phó với đối, với người ngoài chứ không nên lừa đảo, nhất là lừa đảo anh em Hướng-đạo.

Tổ-chức Hướng-đạo, HDVN Hải-ngoại, Tổ-chức HDVN ở Hoa-kỳ đã làm tới điên đầu, ngoài ra còn phải trả lời thư-tin của các anh em hỏi về vụ Oregon nữa. Khi đi-chuyên từ Oregon xuống đây, tôi đã nói cho Chủ Minh biết HDVN Hải-ngoại rút lui đi khi có HDVN tại Hoa-kỳ, hãy xem đó như một sự chuyên-tiếp mà thôi. Chủ Minh đã hứa với tôi là tìm cách chấm-dứt sớm HDVN Hải-ngoại, hóa nữa Chủ Minh còn đồng chủ giải-tan.

Tuy vậy, Chủ Minh vẫn duy-trì HDVN Hải-ngoại, lại còn làm rất lớn ở at giòng HDVN đi. Anh em bầu tôi vào Chủ-tịch HDVN, anh em chất-vấn tới nhiều qua. Tôi đã làm vận-thủ chính-thức gọi cho chính-quyển Oregon xin rút lui khỏi chức-vụ Chủ-Tịch HDVN Hải-ngoại.

Chủ Minh phong cho nhiều Trưởng các nơi, phong Đại-diện HDVN/HN ở vùng này, vùng nọ, rồi Minh triệu-tập họ về như Trình-v-Toàn ở Oregon, PX Hùng ở Santa Ana, Huỳnh-thanh-Tâm ở Utah v.v... Sau đó, làm 1 Trai ra mắt Đạo Âu-Lạc. Chủ Minh đang đứng trong Ban chấp-hành HDVN rồi làm đơn xin rút lui khỏi HDVN, đó là manh khéo để khỏi liên-hệ với chúng tôi nữa. Trong Trai Đạo Âu-Lạc, Minh đã nhân-danh HDVN/Hải-ngoại kể về công-lao của những việc làm trước, từ xem như Thái-Thượng-Hoàng, đưa ra 1 Ông vua mới là Huỳnh-Thanh-Tâm và viết thư gởi đi gần khắp nơi (kể cả ở Hoà-Lan) lại còn gởi cả lên cho Nagy, đồng thời gởi cho cả BSA.

Mấy tay đàn em chả biết gì cả, bao giờ làm vậy, lại còn xưng là Huân Đạo Người Việt, Hướng-đạo Mỹ gốc Việt 1 chứ không phải là Hướng-đạo VN, mọi việc này Minh đều thông-bao cho B.S.A. Thêm vào đó, Minh biến ra 1 Hội-ngại "Tiền Đại-Hội", Chủ Minh đưa ra dụ tôi, nói là Em sẽ vận-dộng chúng nó đưa Anh ra làm Chủ-Tịch.

Cách đây 2 năm, tôi đã xung-đốt với Minh là trong Trai Hóp Ban Hùng Khôi (1981) để đánh dấu 1 giai-đoạn Phục-Hùng HDVN, Ban đầu Liên-đoàn Bạch-Đông tập sau cũng lên. LB Bạch-Đông đã mời Nagy và James Sand lên và đòi công-nhân Hướng-đạo Việt-Nam. Minh có nói tổ-chức Hướng-đạo nào cũng vậy, cốt để bảo-tro, nhưng cần phải theo BSA. Tôi không bao giờ chấp-nhận quan-niệm đó khi mà anh em HDVN còn giữ truyền-thống HDVN, không bao giờ tôi nhượng-bộ, dù Hướng-đạo Mỹ đòi chúng tôi hủy bỏ danh-tử HDVN đi, tôi sẽ tranh đấu đến cùng với Hướng-đạo Mỹ và cả với Hướng-đạo Thế-giới nữa. Hiện nay có rất nhiều tổ-chức Hướng-đạo tách rời Huân Đạo thế-giới.

Chủ Minh còn nói với tôi, việc gì cũng phải xin phép BSA, kể cả Đại Hội này, nếu họ có cho phép mới được.

Ví dụ như chuyên Bàng Rừng, tất cả LT chỉ là để điều-khiên khóa Huân-luyện mà thôi, chỉ Trai-Trưởng mới có quyền cấp Bằng Rừng với sự Phò-Thủ của Hội-trưởng, sau khi hỏi-ý với Bộ Tổng-Uy-Viên. Rõ ràng như vậy mà Minh tự ý chừa-nhận cơ Bằng Rừng năm 1974 cho Huỳnh-Thanh-Tâm mà tôi là Trai-trưởng chưa bao giờ cấp Bằng Rừng cho Huỳnh-Thanh-Tâm cả đó chỉ là 1 thí-dụ, nếu cơ thì giờ và anh em cho tôi nói, tôi sẽ xin no tiếp.

Trưởng Trương-Trong-Trác : Đa 8 năm nay, Em dù không sinh-hoạt, nh ở hầu-trưởng, Em có theo dõi các hoạt-động, đặc-biệt là các hoạt-động Hướng-đạo Thế-giới, Em xin đặt mấy câu hỏi để anh Minh trả lời cho :

1/ Anh Minh có đồng ý rằng thành-lập HDVN để tiếp-tục HDVN/Hải-ngoại hay không ?

2/ Tại sao Anh lại viết thư tay cho HD Hoa-kỳ (đọc 1 đoạn), đó là khổ trung-tin với Anh Em.

3/ Anh đã hứa với anh em là giải-tan HDVN Hải-ngoại, và có 1 lần khắc anh lại viết ... "đây là đơn chốt mà em xin đó ra". Tại sao Anh lại dờ dặt phép với anh em ?

Thơ... 4 W

Trưởng Nguyễn-quang-Minh : Đây không phải là phiên toà mà bắt tôi phải tra lời từng câu.

Mục-sú Lê-Hữu : Tôi rất mừng khi nghe Quý Trưởng rất thẳng thắn đặt vấn-đề ra, một vấn-đề mà bấy lâu tôi chỉ nghe phong-thanh. Tôi rất mong Anh Quang-Minh nhận cơ-hội này để nói ra ý của mình để anh em rõ, và để rồi cùng nhau tiếp-tục sứ-mạng chung.

BS Nguyễn-vân-Thò : Giải-toà sự nghi-ngờ, một sự nghi-ngờ bao trùm mấy năm nay, mà chính tội cũng là nạn nhân của sự nghi-ngờ. Tôi mong Trưởng Minh hãy nói lên, nếu phải thì nói phải, nếu sai thì tử nhân là sai.

Chi Trần-Bach-Bích [tức Chi Mai-Liêu] : Thành-thật thưa Các Anh là anh của gần gần Anh Liêu rất nhiều trong việc chú Minh. Anh em cho là Anh Liêu qua hiện nên để Chủ Minh múa rối. Mong rằng Chủ Minh nói ra để Anh em rõ.

BS Nguyễn-vân-Thò : Bấy giờ tôi mới Trọng Ngân, người đã sống ở Oregon. biết rõ việc của Trưởng Minh, có gì xin nói ra cho anh em biết.

Trưởng Phan-Nhu-Ngân : Anh Liêu đã nói ra hết rồi, riêng tôi, rất đau-dớn mà nói rằng đã thuyết-phục Anh Minh nhiều lần, nhưng không được.

Trưởng Trần-vân-Đường : (khóc thành tiếng lớn, nhiều người trong phòng cũng xúc động theo) Thành Minh kêu tôi là bao-huynh của nó, có gì nó chạy đến tôi nó khóc-lóc, nó nói là anh em an hiệp nó. Nhưng kể từ ngày xem chú nó viết "mách bu", tôi xấu-hổ quá, tôi khóc, tôi buồn. Chúng ta mang họ Bạch hóp mà làm gì. Chủ Minh phải suy-ngẫm từ xét mình, công thì cũng có nhiều, mà tôi cũng làm, bao nhiêu năm nay đã làm cho anh em bán-tan ra vào, nay làm cho anh em khóc. (tiếng khóc lại lớn hơn và nhiều hơn).

BS Nguyễn-vân-Thò : Đã có lần Anh Đường điện-thoại đến tôi, anh Đường nói rất nhiều, đặc-điểm là anh Đường nói : thành Minh nó cơ tài, nhưng làm sao đưa nó lên đường ngay lẽ phải.

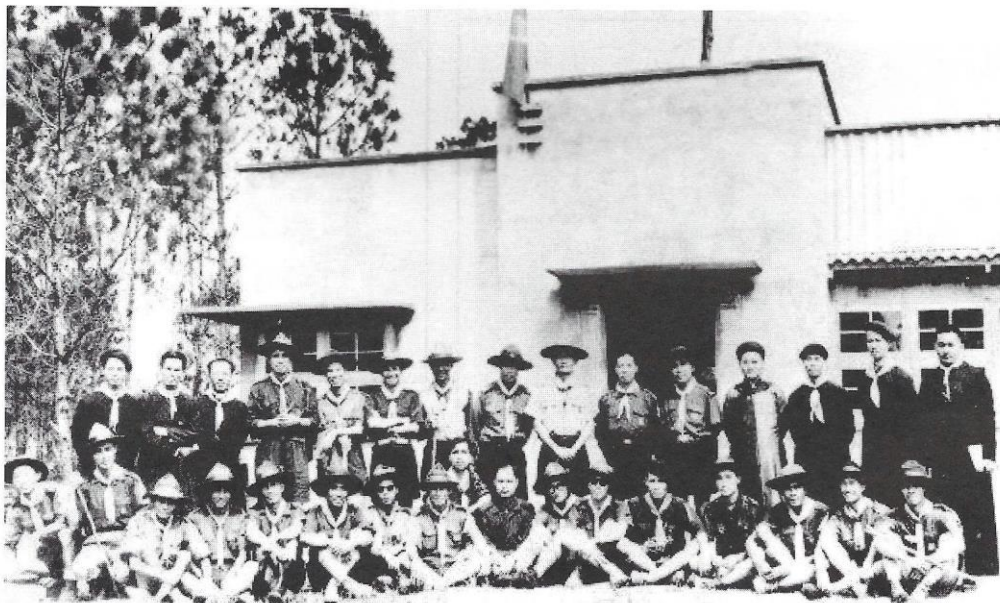
Tôi rất-tiếc phải đặt vấn-đề ra, trong lúc anh Minh vừa mới gặp tai nạn xe hơi, nếu không lần này thì không biết bao giờ mới có cơ-nói nó lên.

Trưởng Nguyễn-quang-Minh : Em xin phép đứng lên để thưa với các Anh : Em có thể bước ra khỏi phòng này khi người thứ 2 nói ra. Em xin lỗi Phong-trào HDVN đã mất nhiều thì giờ quý báu để họp hôm nay. Trưởng Khắc đã khóc, các Trưởng khác đã buồn không ít. Mục-sú Lê-Hữu người đã làm lễ hôn-phối cho Em. Cam ơn Trưởng Đường, vị bao-huynh, vì bao-huynh, Em xin lỗi tất cả các Trưởng. Đứng ra là Em không trả lời chi hết. Trong Thành-kinh có nói : Khi người ta (đến đây, Trưởng Phước kéo ghế, đứng dậy và nói lớn).

Trưởng Phước : Tôi không cho phép Anh nói câu đó, vì Anh không xứng-đán.

Trưởng Minh (nói tiếp) Anh không cho nói, vậy Em xin rút lui lời nói để Các Trưởng giàu tình thương thì khi nào cũng tha thứ được. Căn nguyên là vấn đề Nhà Việt-Nam ở Oregon. Câu chuyện nhìn thì thấy đơn-gian, nhưng sự tranh-chấp bản trong phức-tạp vô cùng.

Trưởng Phước : Không đồng ý, yêu-cầu đứng nói Nhà Việt-Nam. Thơ

Hình chụp trước Minh Nghĩa Đường vào kỳ trại Huân Luyện Bàng Rừng đầu tiên tại Tùng Nguyên năm 1958 Đà Lạt

- Trưởng Thạch : Rất đồng ý, vì việc này đã qua, anh em đã quên rồi. Xin nói chuyện gần đây thôi, việc Huồng-đạo Việt-Nam. Xin Anh Minh hãy trả lời : Anh có còn là một Huồng-đạo Việt-nam hay không ?

- Trưởng Thiệp : Trong vụ này, tôi vẫn là người bệnh-vực Anh Minh đến phút chốt ngày 4-6-83. Sau khi ở phòng họp này ra, chúng ta vẫn là anh em.

- Trưởng Minh : Thưa các Anh, cách đây 4 hôm, em có điện-thoại cho Anh Ch Liêu, em nói là em sẽ yem-trò cho Đại-hội hôm nay. Tinh-thần của em là cộng tác với Đại-Hội này, Em chưa biết 2 bức thư của HĐ Thế-giới và BSA bày tỏ sự ủng-hỗ Đại-hội này, vì như vậy là chính-thức rồi. Huongdao Vietnam Haingoai là 3 chủ không bỏ đầu. Nếu giải-tán tổ-chức này đi thì ai sẽ bảo-trò cho 21 Đoàn hiện-tại. Các anh phải cho biết sự chuyên-tiếp, có số 14 tại sao không có sự liên-tục của số 15. Giải-tán mà không có em biết một chút ý-kiến. Trong biên-ban Anh Hy chỉ ghi giải-tán để lập HDVN thế-giới A. Minh định nói tiếp, nhưng có nhiều tiếng nói lớn : không đồng ý vào chi-tiết).

- Trưởng Minh : Một lần nữa, Em đứng đây để xin lỗi các Anh, đã làm các anh buồn, khóc. Em cũng đã lớn tuổi rồi, đã từng-trải việc đời, vui có buồn có. Em nói em "Trung-thành với Phong-trào trước và trung-thành với Việt-nam sau Huồng-đạo trước, Việt-nam sau, đi đâu cũng vậy. Nay đã có thứ của Anh Nagy và của BSA, tự nay là một sự hợp-lệ mới. Em đến dù thì không hợp-lệ mà không đến đi thì buồn lòng anh em. Em xin lỗi Trưởng Thỏ, xin lỗi các Trưởng, em xin ra về.

- Trưởng Khắc : Không được, Anh phải trả lời : Tương-lai các em sẽ ra sao

- Trưởng Minh : Chặt đầu thì rạn tan.

Trưởng Thạch : Huồng-đạo trước, Việt-nam sau, như vậy là anh em đủ hiểu. (Tiếng Trưởng Phúc nói lớn : mắt góc rồi).

- Trưởng Ty : Chúng tôi đến hôm nay không phải là 1 Toà-an để xử anh. Mong anh ở lại với chúng tôi, chúng tôi cũng không muốn anh trả lời nữa.

- Trưởng Minh : Vì sự có mặt của Anh Tôn-thất-Hy mà làm xáo trộn công-cuộ chung. Em đến đây họp 2 ngày là bằng chúng em cộng-tác với anh em.

- Trưởng Thạch : Anh Liêu rất thương anh, rất nhiều thư chất-vấn gởi hỏi Anh Liêu, nhưng anh vẫn không trả lời. Anh Minh, Anh hãy trả lời : anh có còn là anh em với chúng tôi không ? Tự hỏi ở Việt-nam, anh đến với anh em là để lại anh em theo một hướng riêng của anh. Nếu không có HDVN Hải-ngoại của anh thì HDVN đã thành-hình từ lâu rồi.

- Trưởng Thỏ : Cam-tướng chung của anh em chúng ta là anh Minh ngoan-cổ, anh Minh làm sai, dù anh Minh có nói gì đi nữa thì anh em cũng đã buồn, đã đau khổ nhiều vì anh Minh.

Nay anh Minh đã biết rằng mình có lỗi, có lỗi nhiều chuyên, từ vụ Nhà Việt-nam ở Oregon xuống đây, dù vì tham-vong cá nhân hay gì đi nữa. Anh Ty, Anh Thạch nói việc này ra là muốn anh Minh ở trong hàng ngũ anh em, không ? Trong triết-lý Nhà Phật, Có-độc hay Thiên-chùa-giáo thì dù có sát-nhân các Đấng Tối-cao ấy vẫn tha tội được. Anh Minh đã làm buồn anh em, có lẽ làm buồn chung cả tổ-chức nữa, hôm

..... 6 *Tho*

...khi người Việt vượt biển vượt biên thành công, đến được các quốc gia Đông Nam Á và sống trong những trại tạm cư thì các trưởng gốc Hương Đạo Việt Nam tổ chức ngay đoàn cho thanh thiếu niên sinh hoạt...(trích đoạn mở đầu cho bài này của TAT)

Hình trên: Liên đoàn Ra Khơi được thành lập năm 1980 tại Palawan, Philippines, tiếp tục sinh hoạt tới năm 1985.

nay Anh Minh đã xin lỗi. Tôi xin anh em cùng với tôi quên chuyện cũ, sản-sàng quên ngày hôm nay.

Chính anh Minh đã nói : đã lập Hội-đồng Trung-ương như vậy đã giải-quyết xong vấn-đề Huồng-đạo Việt-nam, đã quay 1 vòng quay 180 độ.

Đã có lần tôi nói và nay tôi xin lặp lại với anh em là đã đến lúc chúng ta phải dứt thân. Hãy nhìn về tương-lai, vì chuyện quá-khứ nếu nói thì không bao giờ cho hết được.

- Trưởng Minh : Cảm ơn Trưởng Thỏ, nếu anh em chấp-nhận vấn đề Em ở trong hàng-ngũ anh em, Em xin gia-nhập.

(Tất cả đứng dậy, vỗ tay)

- Trưởng Thỏ : Như vậy, kể từ nay, Anh Minh vẫn là một Huynh-trưởng trong Phong-trào Huồng-đạo Việt-nam Trong khuôn-khố và trong tinh-thần của HDVN. Chúng ta đã giải-toá được một cái thắc-mắc, một cái đình Nguyễn-quang-Minh, một cái đình đã gờ ra đũa, đó là một việc đáng mừng.

Thay mặt cho Hội-đồng Trung-ương, tôi sung-sướng nhận cho Anh Minh vào hàng-ngũ anh em và tôi mong Trưởng Minh hãy có thái-độ xứng-đang đối với sự rộng lượng của anh em.

Phiên họp đặc-biệt này kết thúc lúc 13 giờ 35.

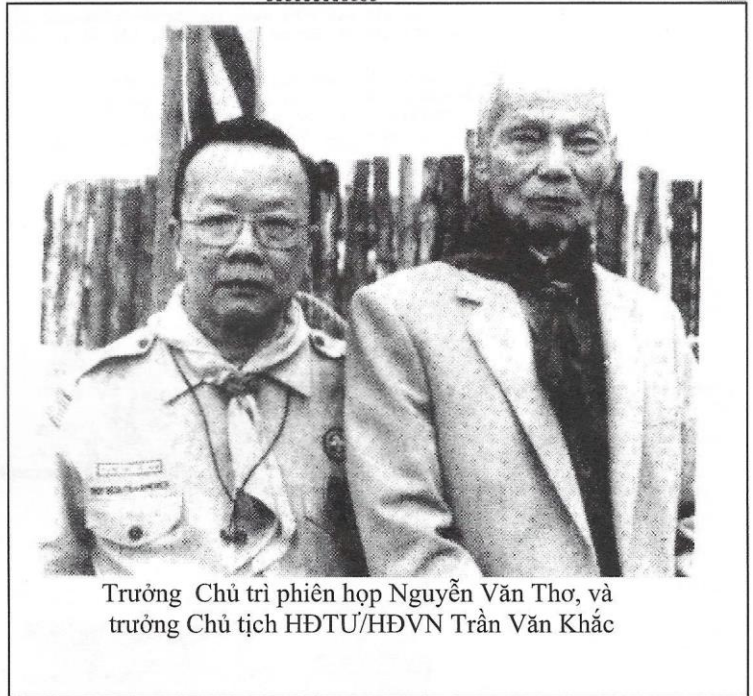
Chỉ chép

Khắc
Nguyễn-trung-Thoại

Chủ-trì phiên họp

Nguyễn Văn Thơ
BS/ Nguyễn-văn-Thơ

Một bức tâm-thủ gồm tất cả tên họ và chú-ky của những Anh Chi có mặt trong phiên họp này, kèm theo biên-ban].

Trưởng Chủ trì phiên họp Nguyễn Văn Thơ, và trưởng Chủ tịch HĐTU/HĐVN Trần Văn Khắc

I. ỒI TÂM HUYẾT

Tất cả anh chị em Trường có tên và ký dưới đây, đồng thanh tuyên bố miết chặt tay nhau trong tình thương yêu Hùng Đạo để cùng cô và phát triển Hùng Đạo Việt Nam trên khắp năm châu, theo tinh thần Kiên cường và nổi lên để biểu quyết thông qua trong Hội nghị Trường Việt Nam trên Thế giới.

Làm tại Costa Mesa ngày 03 tháng 7 năm 1983

Họ và tên	chữ ký
1. Trần Văn Khỏe	
2. NGUYỄN VĂN THÒ	<u>Nguyễn Văn Thò</u>
3. PHAN-NHƯ-NGÂN	<u>Phan Nhữ Ngân</u>
4. MAI LIÊU	<u>Mai Liêu</u>
5. Minh sư Lê Hữu	<u>Lê Hữu</u>
6. <u>Phan Nguyệt Minh</u>	Phan Nguyệt Minh
7. Kinh Xuân Khuê	<u>Kinh Xuân Khuê</u>
8. Diana Vũ Thị	<u>Diana Vũ Thị</u>
9. TRẦN-VĂN-ĐƯỜNG	<u>Trần Văn Đường</u>
10. Mai Xuân Huyền	<u>Mai Xuân Huyền</u>
11. Nguyễn Văn Thành	<u>Nguyễn Văn Thành</u>
12. <u>Cần Cao Sơn</u>	<u>Cần Cao Sơn</u>
13. Nguyễn Ngọc Minh	<u>Nguyễn Ngọc Minh</u>
14. Nguyễn Trung Tấn	<u>Nguyễn Trung Tấn</u>
15. Phan Lạc Bích	<u>Phan Lạc Bích</u>
6. <u>Thường Trọng Trại</u>	<u>Trại</u>

Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam

Central Committee of Vietnamese Scouting
Comité Central du Scoutisme Vietnamien

Secretary General:
6382 Westbury
Montreal, PQ
CANADA H 2 W 2X3

Commissioner for
North America:
7100 Syracuse Ave
Stanis, CA 94380
USA

Commissioner for
Europe:
2 Rue Pierre Brossolette
94201 L'Hay Les Roses
FRANCE

Commissioner for
Asia-Pacific:
745 W. 18th St. - A
Costa Mesa, CA 92627
USA

Nepean, ngày 3 tháng 7 năm 1984

Thân gửi Quý Trường:

- ✓ Nguyễn-Văn-Thổ, Phó Chủ-Tịch
- ✓ Đoàn-văn-Thiếp, U.V. Bắc-Kỳ
- ✓ Nghiêm-văn-Thạch, U.V. Âu-Châu
- ✓ Đinh-Xuân-Phúc, U.V. Á-Ôtô/TBD.
- ✓ Trần-Bách-Bích, U.V. Nữ
- ✓ Mai-Xuân-Tý, Thủ-quy
- ✓ Trương-trọng-Trác, U.V. Thông-tin B'
- ✓ Nguyễn-trung-Thọai, Tổng-thủ-ký

Thưa Quý Trường,

Năm ngoài, vào ngày này, hơn 50 Trưởng Đại-diện cho các đơn-vị ở khắp nơi trên thế-giới về dự họp ở Costa Mesa (California) để bầu Hội-Đồng Trung-Ương HSVN.

Trong năm qua, nếu mọi việc trôi chảy, đối mỗi cùng nhà đối ngoại, các đơn-vị khắp nơi hoàn-thành mục-tiêu mà chúng ta mong muốn, thì ngày hôm nay chúng ta sẽ mừng "Đệ Nhất Chu Niên" một cách rầm-rộ và hoành-diễn hơn.

Liên-diễn công-tác 1 năm, thành-thất mà nói, chúng tôi chắc được niềm tin ở các Trưởng, nhất là các Trưởng Bắc-Kỳ, Hội-nhiên lý-do, mà lý-do chính là sự "chấn động" của Nguyễn-quang-Linh với sự tiếp tay của một số người khác.

Đặc-nhiệm năm trước và đặc-biệt là gần đây, Nguyễn-quang-Linh không còn xứng-đang là 1 Huynh-trưởng, 1 Huynh Cao-binh Việt-Nam, vì đã không giữ đúng lời của U.S.A. khi thi-hành luật U.S.A. (vi-phạm nhiều lần và nhiều điều luật).

Nguyên qua từ-trước, hành-động và tư-gách của Nguyễn-quang-Linh, một kẻ bất trung, bất tín, bất xứng thì không lý-do gì chúng ta còn để ý trong hàng-ngũ Hướng-Đạo Việt-Nam nữa.

Sau nhiều lần hội-y với Quý Trường trong ban thường vụ, nhân danh Hội-Đồng Trung-Ương H.S.V.N., tôi xin khai trừ Nguyễn-quang-Linh ra khỏi hàng-ngũ Hướng-Đạo Việt-Nam kể từ ngày hôm nay.

Vậy xin Quý Trường, trong phạm-vi quyền-hạn và quốc-hạt của mình, tùy-người phổ-biến quyết-định này đã cho anh, chị em Hướng-Đạo-sinh khác khỏi phải nơi theo 1 kẻ xấu.

Ước-mong được hội-ngộ lại Quý Trường trong Đại-Hội 1985 tại Pháp và hy-vọng Phong-trào chúng ta sẽ vững mạnh hơn năm trước.

Thân-ái chào Quý Trường,

Trần Văn-Khắc
Chủ-tịch

30 năm Hội Nghị Costa Mesa

Liên Đoàn Diên Hồng được thành lập tại San Jose năm 1982, do một số huynh trưởng Hướng Đạo đã hoạt động tại Việt Nam như Trưởng Nguyễn Mạnh Kym, Lê Xuân Hùng, Trần Quý Vương, Lữ Hùng, Trần Trung Thu, Hoàng Đắc Quảng, Bernard J. Nguyễn, và vài người nữa.

Trước đòi hỏi có đại diện chính thức của HĐVN tại hải ngoại để Văn Phòng HĐTG tiếp xúc nhằm giúp đỡ các đơn vị HĐVN hiện định cư tại nhiều nước trên thế giới, tháng 7.1983 tại Nam California, Tr. Trần Văn Khắc, Tr. Nguyễn Văn Thơ đã triệu tập Hội Nghị Costa Mesa.

Do quen biết và từng hoạt động chung với một số trưởng đang góp tay tổ chức Hội Nghị, tôi được Ban Huynh Trưởng đề cử đại diện Liên đoàn đi dự Hội Nghị.

30 năm sau, nhiều huynh trưởng dự Hội Nghị đã lia rùng, các trưởng trẻ đã tiếp bước gìn giữ và phát triển Phong Trào. Nhưng tiếc thay, vì không hiểu rõ nguyên lý và phương pháp HĐ, một số đã lợi dụng sinh hoạt HĐ để mưu cầu lợi ích cá nhân, khiến cho nhiều người thất vọng hay chán nản khi nghĩ đến hai chữ HĐ, hay trưởng HĐ.

Một trong các vấn đề của Hội Nghị đã thảo luận, sau được đúc kết và chính thức ghi vào biên bản là “Các đơn vị HĐVN phải ghi danh với các văn phòng HĐ bản địa.” Nhưng trong dịp hè 2012 khi đến thăm một số đơn vị HD tại nhiều nơi trên nước Mỹ, tôi được biết có nhiều đơn vị không ghi danh với văn phòng HĐ Hoa Kỳ tại địa phương nhưng vẫn sinh hoạt, hoặc nhiều trưởng không ghi danh với HĐ Hoa Kỳ nhưng vẫn cứ tự nhiên mặc đồng phục HĐ Hoa Kỳ khi sinh hoạt cho “oai.” Thiết nghĩ đây là những sai phạm cả về luật pháp, cũng như tinh thần HĐ.

Mỗi người trong chúng ta cần nhớ câu nói của BP “Thoạt tiên tôi có một lý tưởng, sau đó chúng ta có một phong trào, nhưng nếu các anh không cẩn thận, chúng ta sẽ chỉ còn một tổ chức.” Xin đừng để Phong Trào Hướng Đạo chỉ còn là một Tổ Chức Hướng Đạo.

Nói cho rõ hơn đây là một lợi ích “hỗ tương.” Tại Hoa Kỳ, Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA) cần thêm đoàn sinh (members) và chúng ta cần lợi ích cho các em nhất là về việc bảo hiểm khi đi sinh hoạt.

Đúng ra tôi không nên dùng từ “lợi dụng” vì chúng ta là Hướng Đạo Sinh, nhưng thực tế đúng như vậy. Chúng ta ghi danh với BSA để có bảo hiểm cho các em, cùng lúc nhờ những phương tiện sẵn có của BSA để huấn luyện các em tốt hơn. BSA có bao giờ bảo chúng ta phải làm điều này, thực hiện điều kia, hay ngăn cấm chuyện nọ không? Họ chỉ yêu cầu chúng ta tuân thủ những điều khoản căn bản của Hướng Đạo để hướng dẫn các em trở thành những người hữu ích cho xã hội sau này. Điều này chúng ta đã, đang và tiếp tục dần thân để làm tốt cho các em, phải không? BSA hay nói chung xã hội Mỹ chỉ chú trọng về trí dục nhưng thiếu về đức dục, trong khi đó chúng ta có thừa

đức dục để hướng dẫn nhưng thiếu phương tiện để bồi bổ trí dục cho các em. Tại sao chúng ta không “lợi dụng” điều này để làm cho tốt hơn mà lại không rắc rối đến luật pháp. BSA đâu có cấm cản chúng ta hướng dẫn các em về đức dục. Nó bao gồm trong chữ “heritage,” vậy chúng ta vẫn đúng chứ đâu có sai.

Thực sự các Trưởng có bao giờ ngồi lại để suy nghĩ: tại sao chúng ta đi HĐ hay không? Ở quê nhà đó là cách duy nhất để ra khỏi nhà, đi cắm trại mà không bị cấm cản. Nhưng tại xứ sở này với tất cả những phương tiện, kỹ thuật hiện có, các Trưởng có nghĩ rằng: đây là búng các em bước ra khỏi nhà để đi trại trong khi tại nhà mọi thứ đã có sẵn và được đưa đến tận miệng, tận tay?

Chúng ta có đủ khả năng nhưng thiếu phương tiện để giúp các em trong khi BSA đã có sẵn và dễ dàng cung cấp mọi phương tiện để chúng ta thực hiện điều này với chỉ một đòi hỏi là ghi danh với BSA. Vậy tại sao chúng ta không ghi danh?

Điều kế tiếp tôi muốn chia sẻ nơi đây là: “Đoàn kết tạo nên sức mạnh.”

Hãy tự hỏi tại sao gần 40 năm ở Mỹ, chúng ta vẫn còn xào xáo, lộn xộn. Thưa đó là bản chất của người Việt Nam, điều này đã ăn sâu vào xương vào tủy. “Cái tôi,” “của tôi,”... vẫn luôn là cái gai đau nhức trong từng người VN. Tại sao không học cái hay của người để sửa đổi mà lúc nào cũng bo bo giữ cái dở của mình?!

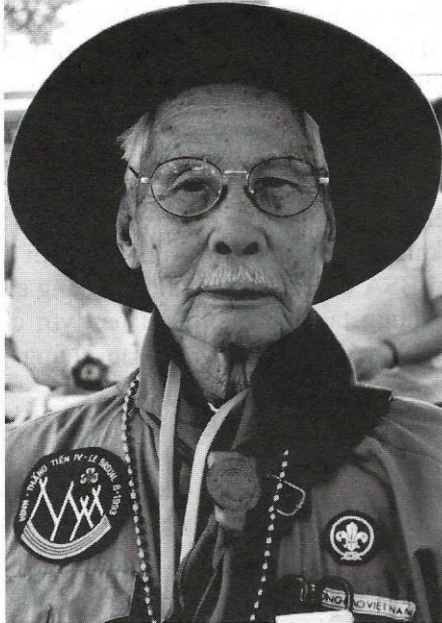
Tại sao Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (ICCVS) lại không chú trọng về phần traui Đức Dục và Ủy Ban Quốc Gia Việt Nam (National Vietnamese Committee) không chú trọng phần đào tạo kỹ năng cho các Trưởng mà lại “xâu xé” lẫn nhau???

Chúng ta chỉ mới có một số rất ít đi vào dòng chính của BSA (huấn luyện và phục vụ) nhưng người Mỹ đã rất nể người Việt chúng ta. Vậy nếu có nhiều Trưởng làm đúng việc đào tạo kỹ năng và nêu cao tinh thần phục vụ xã hội thì mình yêu cầu gì họ sẽ sẵn sàng đáp trả. Các cộng đồng khác ở đây đâu có hơn chúng ta? Nhiều người trong số họ chỉ biết dựa hơi nhưng họ lại có tiếng nói đối với xã hội Hoa Kỳ nói chung, Hội HĐ Hoa Kỳ nói riêng, còn chúng ta thì không. Đoàn sinh người Mỹ gốc Việt vượt trội hơn nhiều đoàn sinh người Mỹ thuộc các cộng đồng khác, nhưng khi họ lên tiếng là chỉ một tiếng nói trong khi đó chúng ta lao xao như đàn ong vỡ tổ. Hay “Tôi mà không có lợi thì tôi cũng kéo anh chết theo?!”

Vài hàng nói lên cảm nghĩ riêng thay cho một số Trưởng không muốn lên tiếng, sợ rằng sẽ bị cho là phá hoại Phong Trào. Mong sao các Trưởng nghĩ lại để Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam vẫn còn tồn tại nơi quê người, nhất là để các Trưởng đã hoạt động từ lâu sẽ vui lòng trở lại giúp sức cho anh em chúng ta đang hoạt động cùng vững vàng, chung sức gánh vác Phong Trào.

Cộng Lữ-dù BERNARD NGUYỄN, R.S.

Vĩnh biệt Trưởng Lê Xuân Đăng

Trưởng Lê Xuân Đăng, con của ông Lê Xuân Trâm và bà Trần thị Đông, sinh ngày 20 tháng 12 năm 1919 tại Huế. Nguyên quán tại làng Vĩnh Lại, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên. Trưởng là con út trong gia đình có 7 anh em.

Trưởng theo học tiểu học tại Huế và tiếp tục việc học vẫn vào năm 1937 ở Hà

Nội. Ở Hà Nội, trưởng tình cờ làm quen và kết thân với gia đình trưởng Trần văn Bớt và bắt đầu tham gia phong trào Hưởng Đạo tại đây. Năm năm sau, 1942, vì thân mẫu lâm bệnh, trưởng phải trở về Huế. Sau đó tình hình chiến tranh bùng nổ không cho phép trưởng trở lại Hà Nội để tiếp tục việc học. Năm 1943, trưởng rời quê hương lên Đà Lạt.

Tại Đà Lạt, trưởng tiếp tục sinh hoạt Hưởng Đạo tích cực ở Đạo Tuyên Đức cùng với các trưởng và Hưởng Đạo Sinh cột trụ như Tôn Thất Đình, Dương Xuân Tụy, Nguyễn Tăng Đăng, Nguyễn Ngọc Thạch, Đoàn Mộng Ngõ ở trong Toán Rạch Gầm. Một thời gian sau, trưởng được cử làm phụ tá cho bầy Lê Lai, trong đó có hai sói con là Nguyễn văn Thước và Nguyễn văn Thuận. Nhân dịp cần người thêu dùm huy hiệu ngọn lửa của Toán Rạch Gầm trên khăn quàng, trưởng đã đến nhà hai em sói con này và nhờ chị của hai em thêu dùm. Người chị này là Nguyễn thị Cúc. Năm 1945 dưới sự chủ hôn của trưởng Tôn Thất Đình, trưởng đã thành hôn với bà Nguyễn thị Cúc. Đám cưới mới hơn một tháng thì chiến tranh bùng nổ khắc liệt trên bán đảo Đông Dương. Thời gian đó, như mọi thanh niên Việt yêu nước khác, trưởng bí mật tham gia phong trào chống Nhật chống Pháp. Trưởng là tổ trưởng của một toán trên dưới 50 thanh niên. Người vợ mới cưới cũng tham gia trong tổ tiếp tế lương thực cho các mặt trận kháng chiến. Trưởng và vợ phải bỏ Đà Lạt, chạy bộ, băng rừng băng suối, xuống đèo Ngoạn Mục, vượt qua Đồng Dầy, Bà Râu, Bà Lấp, Đá Trắng, Phương Cựu, Tri Thủy, rồi đến Phan

Rang. Trên đường đi, trưởng đã công người vợ mới cưới trên nhiều đoạn đường cheo leo vì những thương tích ở chân của bà vợ. Sau Hiệp định sơ bộ Bắc Việt ngày 6 tháng 3 năm 1946, trưởng và vợ tìm cách trốn khỏi Phan Rang bằng một tàu đánh cá với dự định trở về quê Huế. Nhưng không may, khi đến Nha Trang thì chiếc ghe bị Hải Quân Pháp bắt giữ. Trong lúc kiểm tra, người sĩ quan Pháp tình cờ thấy được những hình Hưởng Đạo mà trưởng mang theo nên đã không bắt giữ mà còn cấp một giấy phép đặc biệt để di chuyển trong thành phố Nha Trang. Một tháng sau, trưởng và vợ trở lại Đà Lạt. Nhưng chỉ 6 ngày sau, khi đang ăn cơm tại nhà, trưởng bị phòng nhì Pháp trục xuất khỏi đất Hoàng Triều Cương Thổ Đà Lạt và buộc bị ly cách vợ, bị đưa về Huế. Về Huế, trưởng lại theo sinh hoạt Hưởng Đạo mạnh mẽ, đam mê với các anh chị em Hưởng Đạo Huế, với các Trưởng kỳ cựu rường cột của phong trào như Trần Điền, Nguyễn Thúc Tuân, Tôn Thất Đông, Tôn Thất Dương Văn, Lê Viêm, Đoàn Lai, Đoàn Mộng Ngõ... Mãi cho đến tháng 5 năm 1948, bà Nguyễn thị Cúc mới ra đến Huế được và tìm gặp lại chồng, đang làm việc cho một

Đạo Trưởng Đạo Lâm Viên Lê Xuân Đăng năm 1968 - 1973

tiệm chụp hình trên đường Trần Hưng Đạo, Huế. Năm 1949, người con trai đầu lòng Lê Xuân Ái được sinh ra tại bệnh viện Trung Trắc, Huế.

Năm 1952, Trưởng mang gia đình trở lại Đà Lạt, sinh sống bằng nghề tiểu thương và tiếp tục sinh hoạt HĐ. Năm 1958, trại trường quốc gia Tùng Nguyên được thành lập tại Đà Lạt dưới sự điều khiển của trưởng Cung Giũ Nguyễn. Đây là nơi đào tạo của hầu hết các trưởng Hưởng Đạo Việt Nam thế hệ 1958-1975 về những nguyên tắc và nguyên lý của phong trào. Trong trại này, trưởng và phu nhân đã được trao quyền quản lý trại trường.

Sau khi qua khóa Bạch Mã, trưởng đã được Bộ Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Việt Nam chính thức đề cử vào chức vụ Đạo Trưởng Đạo Lâm Viên. Với chức vụ Quản Lý Trại Trường, trưởng Lê Xuân Đăng đã nói rộng vòng huynh đệ Hướng Đạo của mình, tạo biết bao mối liên lạc thâm giao với các trưởng của phong trào như Mai Liệu, Phan Như Ngân, Đinh Xuân Phúc, Phan Thanh Hy...

1960 – 1969: cùng với các Trưởng Lê Phi và Nguyễn Văn Võ, trưởng đã tích cực và nỗ lực phát triển Hướng Đạo Đà Lạt về nhân lực cũng như phẩm chất của các đơn vị. Trong ban huynh trưởng đạo, có những người đã từng một thời làm việc như: Linh Mục Tiến Lộc (Ủy Viên Ngành Tráng) – Nguyễn Quang Minh (Ủy Viên Ngành Kha) - Trần Ngọc Toàn (Thiếu Trưởng TĐ Lê Lợi) - Nguyễn Đức Quang (Akêla Bầy Ngăn Thông) – Phan Đức Đô (Thiếu Trưởng TĐ Quang Trung) - Hoàng Kim Châu (Lê Lợi) - Nguyễn Tăng Bình (Lê Lợi) – Lương Mậu Dũng (Thiếu Trưởng Trần Quốc Toàn) – Nông Thị Kim Yến (Thiếu Trưởng Thiếu Đoàn Trung Trắc) – Lê Đường (Tráng Trưởng Tr Đoàn Thụ Nhân) - Lê Phục Hưng (Baloo Ấu Đoàn Lê Lai). Trong thời gian trưởng đảm nhiệm chức vụ đạo trưởng, có lúc đạo Lâm Viên có đến 5 ấu đoàn (Ngăn Thông, Lê Lai, Trại Việt, La San, Cao Thắng), 9 thiếu đoàn (Quang Trung, Lê Lợi, Trần Quốc Toàn, Bandrol (người thiếu số), La San, Trại Việt, Cao Thắng, Trung Trắc, Châu Phong), 4 kha đoàn (216-Yersin, Nguyễn Hoàng, Tây Sơn, Hoài Văn Hầu), 3 tráng đoàn chính (Thụ Nhân, Hùng Vương, Mê Linh) và nhiều toán tráng nhỏ độc lập ở Giồng Chúa Cứu Thế, ở Giáo Hoàng Chung Viện và ở trại gà Scala. Đạo có 3 đạo quán: đạo quán chánh ở hồ Xuân Hương, đạo quán cũ ở gần trường tiểu học Phan Chu Trinh và đạo quán mới ở ngã Ba Nhà Thờ Con Gà. Khi biến cố Mậu Thân 1968 xảy ra, Đà Lạt cũng không tránh khỏi tang thương vì cuộc chiến. Biết bao người dân sống xung quanh khu vực Cây Số 4 ở Đà Lạt đã không may mắn nằm xuống trong làn đạn, kẻ chết người bị thương. Chính lúc đó, trưởng và trưởng Lê Phi cùng một số anh chị em hướng đạo sinh trong Đạo Lâm Viên, với băng Hồng Thập Tự trên tay, đã băng bó, di chuyển nạn nhân khi chiến tranh tạm lắng đến nơi an toàn, chôn cất nhiều nạn nhân của cả hai bên chiến tuyến tại khu vực Cây Số 4. Hình ảnh “Hố Bom 13 Người” là 1 ấn tượng không bao giờ quên được trong đầu óc của các HDS thời bấy giờ.

Năm 1969, cùng với trưởng Lê Phi, trưởng Lê Xuân Đăng có công thực hiện trường Trung Học Hướng Đạo Baden Powel (BiPi) tại Đà Lạt với tất cả học sinh tham dự sinh hoạt Hướng Đạo hàng ngày, và ban giảng huấn là các trưởng phục vụ trong Đạo Lâm Viên. Năm 1970, là một nhân sĩ của thành phố Đà Lạt, trưởng được mời làm Bồi Thẩm Viên toà án Đà Lạt. Năm 1970, bão lụt miền Trung đã nhấn chìm thành phố Huế trong tang thương và chết chóc, trưởng và một số anh chị em hướng đạo sinh đã phát động chiến dịch Ủy Lạo Miền Trung trong toàn tỉnh Tuyên Đức xin được một chuyên phi cơ của quân đội Hercules C-

130 để chở tặng phẩm từ Đà Lạt ra tận Huế ủy lạo, phân phát cho đồng bào nạn lụt miền Trung. Với những đóng góp trên, Tỉnh Trưởng Tuyên Đức bấy giờ - Đại Tá Nguyễn Hợp Đoàn – đã tuyên dương công trạng cho Trưởng - Huy Chương Xã Hội Bội Tinh vào năm 1971.

Tháng 3 năm 1975, bắt đầu một cuộc xáo trộn của xã hội, của những cảm giác hoang, hỗn loạn, của máu và nước mắt, của những phản xạ sinh tồn, trưởng và gia đình phải rời bỏ Đà Lạt. Gia đình phân ly, loạn lạc, chia cách thành 6 nhóm. Những ngày tháng không ổn, cảnh nắng gắt trên chuyến ghe di tản về Vũng Tàu, rồi đến Sài Gòn, trưởng trở thành cột trụ để đi kiếm nước, chạy gạo, tìm chỗ ở cho gia đình.

Sau tháng 4 năm 1975, trưởng bị chánh quyền giữ tại trung tâm thẩm vấn của thành phố Đà Lạt để điều tra, giam giữ, cải tạo trên một năm rưỡi không có lý do. Sau khi thả ra, chính quyền lại quản thúc trưởng thêm một năm nữa. Dù rằng sau 30 tháng 4 năm 1975, phong trào HĐ không được hoạt động nữa, ngôi nhà 27 Phan Đình Phùng của trưởng vô tình đã thay thế cho ngôi nhà Đạo Quán bên Hồ Xuân Hương. Đây đã là sân chơi của của các anh chị em hướng đạo sinh từ khắp nơi trong thành phố Đà Lạt, Sài Gòn, Nha Trang, Huế. Đó là nơi các anh chị em hướng đạo sinh tập hợp, hàn huyên, ca hát, chia sẻ buồn vui. Và cũng chính nơi đây anh chị em đã có thể gặp nhau, bắt tay trái, hát to hát nhỏ với nụ cười hồn nhiên và sẵn sàng cho những công tác xã hội sắp tới.

Tháng 4 năm 1991, trưởng, bà và hai người con út đi định cư tại San Jose. Tình yêu thiên nhiên của trưởng, như “cá gặp nước” lại trở lên mạnh mẽ, trưởng lại “cầm gậy, vác balô.” Với số tuổi ngoài 70, nhưng không kỳ trại nào mà trưởng vắng mặt - từ trại gia đình hàng năm, cho tới trại của Kha Lâm Viên 216, những trại Cát Vàng của Hướng Đạo Trường Niên, cho tới Thăng Tiến IV tại Pháp, Thăng Tiến VI tại Fairfax, Virginia, qua tới Thăng Tiến VII tại Houston, Thăng Tiến VIII tại Nam California và gần đây nhất là Thăng Tiến IX tại Bắc California.

Tại Thăng Tiến IX, với những đóng góp cho phong trào, cho xã hội và cho thanh thiếu niên, trưởng đã được Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam trao tặng Huy Chương Bắc Đẩu.

Ngày 14 tháng 1 năm 2013, Trưởng Lê Xuân Đăng với tuổi cao sức yếu, đã giã từ gia đình và bằng hữu về cõi vĩnh hằng. Voi Tùng Nguyên đã từ bỏ cuộc chơi, thanh thân lia rùng trong bình yên với sự hiện diện của vợ và tất cả các con, cháu, rể, cháu... Trưởng mất đi nhưng trưởng đã để lại một tấm gương sáng cho anh chị em hướng đạo sinh, một tình thương bao dung cho con cháu, một tinh thần hướng đạo sống để phục vụ cho xã hội.

(Theo tài liệu gia đình trưởng Lê Xuân Đăng cung cấp)

Trưởng Trần Điền

Những người đã chết không chết uổng

Nhắc đến Tết Mậu Thân tôi phải nhớ đến Nghị Sĩ Trần Điền. Có hai người tôi quen biết được tìm thấy trong những mồ chôn tập thể. Tôi có làm việc ở Tổng Hội Sinh Viên với Lê Hữu Bôi nhưng không thân lắm.

Còn Trần Điền là một người anh tinh thần lòng tôi luôn kính trọng. Trong HĐ, Trần Điền là một tấm gương ngay thẳng, chính trực, và có tài lãnh đạo. Chúng tôi thường gọi các huynh trưởng là “trưởng,” không kể tuổi tác; tôi xin phép được tiếp tục gọi cụ là Trưởng Trần Điền.

Luật số một của phong trào Hướng Đạo khắp thế giới viết: “HĐ sinh trọng Danh Dự; ai cũng có thể tin ở lời nói của hướng đạo sinh.” Vị linh mục, cũng là trưởng HĐ với tên rùng Sói Mơ-mộng (Loup Rêveur), nói với gia đình trong lễ cầu nguyện: “Ông Trần Điền bị sát hại vì ông không nói dối.” Sau mấy ngày quân Cộng Sản chiếm Huế, một trái đại bác rớt ngay trước cửa nhà Trưởng Trần Điền, đào một hố sâu, trưởng và gia đình cùng hàng ngàn người khác vào tạm trú ở Dòng Chúa Cứu Thế ở Huế để tránh bom đạn. Lúc đầu ban giám đốc mời cụ lên trên lầu ở, vì ở nhà dưới quá nhiều đồng bào vào nhà thờ tị nạn, nhưng trưởng đã lắc đầu từ chối. Trưởng muốn chia sẻ số phận chung với tất cả mọi người. Khi các cán bộ Cộng Sản lừa mọi người ra ngoài sân, họ hỏi ai làm nghề gì để chia thành phần, trưởng đứng chung trong nhóm mấy trăm người đàn ông. Trưởng có thể nhận mình chỉ là một giáo sư. Mà trưởng đã là giáo sư dạy ở Dòng Chúa Cứu Thế thật. Linh mục giám đốc Nguyễn Đình Lành cũng nói với đám quân Cộng Sản rằng đây là một giáo sư của nhà dòng, tại sao các ông lại bắt? Nhưng khi cán bộ cộng sản hỏi nghề nghiệp, chính trưởng đã nói mình là nghị sĩ. Người con trai của cụ có mặt tại đó, ông Trần Tiến San nghe cán bộ Việt Cộng hỏi tiếp: “Nghị sĩ làm công việc gì?” Cụ vẫn nói sự thật: “Tôi làm đại diện cho dân.” Trưởng bị trói lại ngay, đưa ra một chỗ riêng.

Ông Trần Tiến San, lúc đó là một trung úy đại đội trưởng Biệt Động Quân đang được nghỉ phép về nhà ăn Tết, vào nhà dòng cùng với gia đình; sau đó kiếm được cách lên trốn ra ngoài, trở về với đơn vị. Người em trai, một sinh viên sĩ quan trường Chiến Tranh Chính Trị đang có mặt tại ở đó cũng trốn thoát. Khi quân lực Việt Nam Cộng Hòa chiếm lại thành phố Huế, mới biết tin đã tìm thấy xác cha mình ở một trong số những hố chôn tập thể, ở vùng Lăng Xá Cồn.

Một hướng đạo sinh tập thói quen không nói dối từ thuở nhỏ. Khi phải nói dối người ta tự thấy hổ thẹn với lương tâm mình. Đó cũng là một quy tắc sống của những gia đình dạy con theo Nho học, lấy chữ Tín làm đầu. Phong trào HĐ khi vào nước ta đầu thập niên 1930 đã tiếp tục truyền thống

trọng chữ Tín của các nhà Nho. Gia đình họ Trần theo Nho học, dòng dõi vị phụ chính đại thần Trần Tiễn Thành đời Vua Tự Đức. Trần Điền gia nhập HĐ khi phong trào tới Huế; đời sống của trưởng thể hiện sự hòa hợp giữa luật Hướng Đạo và luân lý Nho Giáo. Trong lúc nước ta còn bị người Pháp cai trị, HĐ là nơi duy nhất để các thanh thiếu niên có thể đưa tay lên tuyên thệ “Tôi xin hứa sẽ Trung Thành với Tổ Quốc,” rồi hứa tiếp sẽ “Giúp Ích Mọi Người” và “Tuân Theo Luật HĐ.” Bao nhiêu thanh niên có tâm huyết khắp nước đã gặp nhau trong phong trào HĐ; tại Huế có những người nổi tiếng sau này có Võ Thành Minh, Tạ Quang Bửu, vân vân. Các thanh niên yêu nước cũng bí mật tham gia các đảng cách mạng, Trần Điền sau này vào đảng Đại Việt. Khi đảng Cộng Sản bắt đầu khủng bố thanh trừng các đảng không theo phái Đệ Tam, mặc dù đang làm thẩm phán ở quận Hương Trà, trưởng đã về Huế làm việc với chính quyền quốc gia.

Năm 1954 trưởng làm tỉnh trưởng Quảng Trị, tổ chức việc đón đồng bào di cư từ bên kia sông Bến Hải vào Nam. Cũng vì liên hệ với đảng Đại Việt, năm 1955 trưởng bị chính phủ Ngô Đình Diệm bắt giam ba tháng và đưa ra tòa án quân sự. Trước tòa án, trưởng tự biện hộ mà không nhờ luật sư, xứng đáng với danh hiệu Gà Hùng-biện. Nhờ uy tín ở đất Thừa Thiên về đức độ và tấm lòng ngay thẳng, chính trực, dù kết án 6 năm nhưng trưởng được sống ngoài nhà tù, làm hiệu trưởng trường tư thục Bình Minh. Trưởng được cử làm giám đốc Viện Hán Học ở Huế sau cuộc đảo chính lật đổ chính quyền Ngô Đình Diệm. Lần đầu tiên tôi được gặp Trưởng Trần Điền là trong Hội nghị Huynh trưởng và đại hội đồng HĐ Việt Nam vào cuối năm 1965. Chỉ vì các biến cố tình cờ mà tôi có mặt. Vào HĐ như một thiếu sinh ở Hà Nội, tôi vẫn chỉ yêu thích ngành Thiếu, nơi giáo dục các em từ 11, 12 đến 18 tuổi. Năm 1964 tôi đang coi một thiếu đoàn thuộc Đạo Cửu Long ở Sài Gòn. Bỗng nhiên anh đạo trưởng, cũng là người cầm trướng đoàn bị bắt, và đi tù vì hoạt động cho Cộng Sản; tôi được cử lên thay thế anh, cho nên phải đi dự đại hội. Lúc đó Trưởng Trần Điền đang là ủy viên ngành Tráng, cho các thanh niên từ 18 tuổi trở lên.

Tôi họp trong tiểu ban ngành Tráng vì trong đạo Cửu Long không có ai khác để tham dự. Trong tiểu ban này, chúng tôi đã bàn nhiều vấn đề mà nay tôi đã quên, chỉ nhớ đã bàn việc thay đổi cách diễn tả các lời hứa Hướng Đạo.

Sau đó, Trưởng Trần Điền được đại hội đồng tín nhiệm bầu làm Tổng Ủy Viên, người chịu trách nhiệm về mọi hoạt động giáo dục của phong trào. Tôi ngạc nhiên khi Trưởng Trần Điền gọi tới, bảo: “Chú làm ủy viên ngành Tráng.” Tôi từ chối ngay, nêu lý do tôi chưa bao giờ điều khiển tráng đoàn. Tôi xin trưởng cứ tiếp tục kiêm nhiệm ủy viên ngành Tráng, tôi sẽ còn phải lo cho tráng đoàn trong đạo Cửu Long, sau khi anh tráng trưởng bị tù. Trưởng Trần Điền là người khó thay đổi ý kiến, nói như ra lệnh: “Tôi đã thấy chú trong số các trưởng họp tiểu ban ngành Tráng. Tôi giao

nhiệm vụ. Chú phải làm.” Khi tôi cố nêu nhiều lý do để từ chối, Trưởng Trần Điền nói lời cuối cùng: “Chú nhớ điều luật thứ bảy: Hướng đạo sinh vâng lời huynh trưởng.” Tôi không tìm được lý do nào để từ chối nữa. Từ lúc 13, 14 tuổi tôi đã học luật Hướng Đạo, và mỗi tuần cùng đọc lại với anh chị em. Trưởng Trần Điền tuổi cao hơn hai lần tuổi tôi, con của trưởng lớn hơn tôi. Và tôi thật sự kính trọng người huynh trưởng có bản lãnh và chính trực đứng trước mình. Lòng kính trọng đó khiến tôi không dám cãi nữa. Mà ai cũng biết, rất khó thay đổi một quyết định của Trưởng Trần Điền. Khi ra trước đại hội đồng, rất nhiều huynh trưởng đứng dậy phản đối việc bổ nhiệm ủy viên ngành Tráng mới, trong đó có những người tôi rất thân. Ngồi bên cạnh trưởng, tôi cũng đồng ý với tất cả những ý kiến phản đối của họ; chỉ mong trưởng nghĩ lại. Nhưng Trưởng Trần Điền khó bị lay chuyển; một đặc tính của những người tự tin, nhất là tin rằng mình quyết định vì ích lợi chung. Quả thực, suốt đời trưởng sống chính trực, đặt công ích trên hết.

Một hướng đạo sinh phải sống chính trực. Một biểu hiện của tinh thần chính trực là phân biệt giữa hai phạm vi công và tư. Trong một bài viết về Trần Điền, Trưởng Tôn Thất Hy đã kể một câu chuyện cho thấy cách cư xử ngay thẳng chính trực của một người HĐ. Khi làm giám đốc Thông tin Trung phân, một lần Trưởng Trần Điền mặc đồng phục HĐ, tới dự một buổi lễ, ngồi trong hàng quan khách. Trong buổi họp huynh trưởng sau đó, Trưởng Dương Văn đã công khai phản đối Trưởng Trần Điền, là “đem chính trị vào phong trào HĐ.” Trần Điền vốn là một người rất cứng rắn, thường kiên quyết bảo vệ ý kiến của mình, đã hùng hồn tự biện hộ. Nhưng sau đó, trưởng đã ngưng, không mặc đồng phục HĐ nữa, cho tới khi “tư quan” mới mặc lại để tiếp tục làm việc HĐ. Chúng ta còn biết trưởng không đặt tự ái cá nhân trên ích lợi chung. Khi một huynh trưởng khác hỏi nếu có dịp lãnh đạo quốc gia thì chọn ai làm phụ tá, Trưởng Trần Điền đã nói ngay: Chọn anh Dương Văn. Sau này hai huynh trưởng HĐ đã làm việc mật thiết với nhau, dù khác nhau về chính trị và tôn giáo. Họ thể hiện một tấm lòng trong kính mà chúng ta đã thấy giữa các nhà Nho đời trước, như Trần Tiên Thành và Phạm Phú Thứ trong cùng một triều đình giữa thế kỷ 19.

Phong trào HĐVN đã nhiều lần bị chính trị can thiệp, gây nên chia rẽ. Khi Việt Nam mới độc lập, một số huynh trưởng theo Cộng Sản đã đề nghị lập Hướng Đạo Cứu Quốc để gia nhập Việt Minh. Nhưng nhiều người phản đối vì muốn giữ tinh thần độc lập của HĐ, họ phản đối ý định đó. Sau này chế độ Cộng Sản không bao giờ cho phép hội HĐ được hoạt động. Trong vùng “quốc gia” nhiều huynh trưởng HĐ tham gia các đảng chính trị, có những người cũng theo Cộng Sản. Trưởng Tôn Thất Hy kể lại, tại Đạo Thừa Thiên, Huế, các huynh trưởng theo nhiều đảng phái chính trị khác nhau, nhưng vẫn bỏ qua khuynh hướng chính trị của mình khi cùng sinh hoạt, vì “cùng tôn thờ chung một lý tưởng HĐ.” Thời Đệ Nhất Cộng Hòa có lúc đã định buộc Hướng

Đạo phải gia nhập Thanh Niên Cộng Hòa. Vị hội trưởng lúc đó đã đích thân giải thích với Tổng Thống Ngô Đình Diệm là nếu làm như vậy thì sẽ không còn HĐ nữa. Vì căn bản của phong trào là tinh thần tự nguyện vô vị lợi, của huynh trưởng cũng như của các đoàn sinh.

Tôi được thấy Trưởng Trần Điền biểu lộ tinh thần phân biệt công và tư trong phiên họp Bộ Tổng Ủy Viên đầu tiên, tại văn phòng Luật Sư Phan Thanh Hy, hội trưởng hội HĐ. Trưởng hỏi tôi: Chú được họ mời vào làm ở Bộ Thanh Niên phải không? Tôi cho biết tôi đã từ chối rồi. Trưởng nói: Đang làm Hướng Đạo thì không làm chính trị. Nếu chú vào làm Bộ Thanh Niên thì không làm Hướng Đạo nữa.

Trưởng Trần Điền đã bảo vệ tính chất độc lập của phong trào Hướng Đạo tới cùng. Khi được bầu làm nghị sĩ, năm 1967, ông đã rút khỏi chức tổng ủy viên, trao cho người khác. Trưởng Tôn Thất Hy nhắc lại lời Trưởng Trần Điền nói trước đại hội đồng Hội Hướng Đạo Việt Nam năm 1966, những lời nhấn nhủ sau cùng: “Hướng Đạo là một sợi nước trong nhỏ ở giữa dòng nước đục (của xã hội bây giờ). Mong rằng anh chị em hãy gìn giữ lấy sợi nước mong manh đó.”

Tôi được gặp trưởng lần sau cùng trong một cuộc họp gọi là Hội Thảo Mục Tiêu Quốc Gia; vào Mùa Hè năm 1967. Chúng tôi đi bộ khá lâu, thờ không khí buổi trưa êm đềm trong khuôn viên Đại Học Đà Lạt. Tôi được nghe trưởng nói về thời cuộc, nghe nhận xét về các nhân vật; nhưng quan trọng nhất là một lời, như khuyên bảo một người con: Phải giữ lấy tư cách người Hướng Đạo.

Nửa năm sau, là Tết Mậu Thân. Trưởng Trần Điền đã chết với danh nghĩa một nghị sĩ. Một đại biểu của dân. Trưởng chết như một chiến sĩ, giống như những người lính khác trước mũi súng bên địch. Trong cuộc nội chiến vì ý thức hệ bất đồng diễn ra tại nước Việt Nam trong thế kỷ 20, Trần Điền đã chọn đứng về một phe vì trưởng tin vào lý tưởng mọi người có quyền sống tự do, bình đẳng, sống chính trực không cần gian dối; trong dân tộc không cần phân biệt giai cấp, không được gây chia rẽ hận thù. Lịch sử đã sang trang. Ngày nay, lý tưởng tự do dân chủ lại đang trở dậy trên đất nước chúng ta, trong khi chế độ Cộng Sản đang tan rã.

Tưởng niệm Trưởng Trần Điền và đồng bào đã chết, các chiến sĩ tử vong trong Tết Mậu Thân, chúng ta có thể nhớ lại một câu của Abraham Lincoln, trong bài diễn văn ngắn gửi tại Nghĩa Trang Gettysburg, năm 1863, cuối thời nội chiến Nam Bắc ở Mỹ. Lincoln ca ngợi các tử sĩ: “Chính chúng ta, những người còn sống, phải hết sức làm tiếp những việc đang làm dở mà những người chết ở đây đã chiến đấu để có đạt được...Chúng ta phải quyết tâm làm sao cho những người đã chết không chết uổng...để một chính quyền của dân, do dân và vì dân sẽ không tàn lụi trên trái đất này.”

Một mai, khi người Việt được sống trong tự do dân chủ, chúng ta sẽ nhắc lại: “Những người đã chết không chết uổng!”

Sói Lịch-thiệp ĐỖ QUÝ TOÀN

CHIẾC ÁO....

Chiếc áo?

Bạn có nghĩ ngay đến những câu ca dao năm nào:

Hôm qua tát nước đầu đình,

Bỏ quên chiếc áo trên cành hoa sen.

Hay trong bài dân ca quen thuộc:

Yêu nhau cởi áo cho nhau,

Về nhà mẹ hỏi...qua cầu gió bay.

Đến cả nhà thơ Hữu Loan với bài thơ tuyệt tác Màu Tím Hoa Sim, ta cũng đọc được:

Áo anh sút chỉ đường tà....

Giờ quay sang nhạc với một bài thật là xưa cũ mà tên tác giả hay tựa bài hát tôi cũng quên đi mất:

Áo anh rách vai, quần tôi có đôi miếng vá...

Xen lẫn vào bài thơ Màu Ký Niệm của nhà thơ Nguyễn Sa và được phổ nhạc với nhạc sĩ Phạm Đình Chương:

Áo nàng vàng, anh về yêu hoa cúc,

Áo nàng xanh, anh mến lá sân trường...

Còn nữa, còn nhiều nữa ca dao, dân ca, thơ, nhạc ... viết về chiếc áo nhưng tôi không dám lạm bàn vì sẽ đi quá xa đề tài tôi muốn viết hôm nay.

Chỉ xin được phép quay về bên chiếc áo Hương Đạo mà hơn 30 năm qua vẫn bên cạnh tôi như bóng với hình.

Nhớ lại năm nào đó thật là lâu...cả nhà chúng tôi đã trở lại gia đình Hương Đạo sau mấy năm định cư tại xứ Đức này, tạm gọi là ổn định cuộc sống mới ở đây. Mỗi cuối tuần chúng tôi đi đi về về sinh hoạt ở hội quán Hương Đạo vùng phía tây Munich.

Thời gian dần trôi, ba sói lớn nhanh rồi thì áo chật, áo ngắn, áo mới được thay cho đến lúc trưởng thành rời nhà đi lập nghiệp.

Chỉ còn lại hai chúng tôi.

May mắn làm sao, với chiếc áo Hương Đạo bên bi này tôi chưa bị cảnh áo chật, áo ngắn, áo rách hay áo bị hư dù vẫn thường xuyên mặc áo đi sinh hoạt hàng tuần.

Chuẩn bị cho kỳ trại Thăng Tiến và những trại lớn, chúng tôi mua thêm áo mới nhưng bất hoặc là đi dự trại nơi đâu mở túi xách ra vẫn lại là chiếc áo cũ được cầm lên không một giây phút chọn lựa.

Mãi đến hôm nay, chuẩn bị cho Bách Hợp lần thứ 19, cho lần kỷ niệm 30 năm thành lập chi nhánh Đức. Tôi soạn áo ra, cầm áo trên tay nhìn đi nhìn lại nhiều lần...chiếc áo Hương Đạo của tôi đã quá sức là cũ!

Các bạn xem này.

Cái khuy cài đã bị rách... sơ sơ vào một lần leo núi, áo mắc vào cành cây chỉ kêu soẹt một tiếng nhẹ là hột nút lặn ngay xuống dốc núi. Thật là may, nếu không có chiếc kim

tay mang theo phòng hờ tôi đã trở thành một nữ Trưởng Hương Đạo mặc áo hở rốn rồi các bạn ạ.

Nhìn sang tay áo bên phải, rồi tôi lại quay nhìn sang tay áo bên trái, màu vải mới chen nhau với màu vải cũ vì đã bao nhiêu lần những chiếc huy hiệu được ưu ái may lên rồi lại miễn cưỡng (có khi cũng tự nguyện mà) tháo ra. Chưa kể những lần đi dự trại Huấn Luyện, trại Truyền Thống do chi nhánh Pháp tổ chức, bạn mới, bạn cũ trao đổi cho nhau những huy hiệu mới lạ, lắm khi chưa gặt đầu thì vai áo đã... trống trơn.

Vậy mà thú thật cùng các bạn, trại nào sắp đến tôi cũng rộn rã và vui trong lòng.

Vui vì sẽ gặp lại những bạn Hương Đạo, vui vì mùa hè thi nhau lên thác xuống ghềnh mà không gặp một trở ngại nào. Buồn cũng có, khi vào trại mùa đông tuyết phủ, quanh quần bên trong căn phòng sinh hoạt, đến cả lửa trại cũng chỉ có những ngọn nến nho nhỏ bày quanh và buồn thêm tí nữa khi chia tay hẹn nhau lần tới.

Nhìn tiếp xuống hai túi áo, ui những chỉ là chỉ... chỉ màu xanh, màu trắng, màu đen. Đủ các màu chỉ hiện hữu nơi đây nhắc chừng sợ tôi quên những màu chỉ là một kỷ niệm đẹp vô cùng. Cũng từ hai túi áo này, mỗi lần đi trại tôi luôn luôn giắc vào đó một cây viết và một cuốn sổ nhỏ. Cuốn sổ ghi chi chít nào là địa chỉ, điện thoại hay Email rồi một lần bỏ quên chúng trong máy giặt...kết quả ra sao bạn cũng đã biết rồi.

Bây giờ xem đến cổ tay của chiếc áo của tôi. Bên trái là hột nút có hình hoa huệ màu xanh, còn bên phải là nút có hình hoa huệ màu trắng. Chắc chắn bạn sẽ hỏi ngay:

Úi chào, Hương Đạo Sinh Sắp Sẵn mà sao có chiện này?

Xin thưa, đó là hai hột nút hình hoa huệ mà tôi thật ưng ý khi tìm được và đã cố ý may vào.

Chiếc áo Hương Đạo cũ mèm của tôi.

Chiếc áo đã chồng chất hơn 30 năm dài những kỷ niệm vui buồn trong đời Hương Đạo.

Trời mưa lất phất một kỳ trại mùa hè đã làm áo ướt, không ai bảo ai tất cả đều mang hong áo cho mau khô trở lại trên những cành thông con. Sau đó thì áo nào cũng bị bám ít nhựa thông trên lưng. Nhìn "vết sẹo" nhựa thông này, những lần hong áo sau đó chúng tôi đều nhớ siêng năng hơn trong việc giăng giấy phơi quần áo trong trại.

Cũng một trại hè khác, nắng chói chan và mặt trời không thêm đi ngủ.

Chúng tôi đốt lửa trại như... ban ngày, củi tí tách cháy bùng bùng nghe thật vui tai. Bọn tôi ghim khoai tây trong những cành cây dài và thi nhau nướng. Khi khoai chín đến

cháy xém đen, vôi vàng mang khoai ra là những vạt áo đã thay thế bàn tay cầm cho đỡ nóng. Kết quả là những vết đen sẫm bám trên áo giặt không phai... Cũng nhờ vậy những lần sau, chúng tôi đã học cách kiên nhẫn ngồi chờ... khoai nguội và bỏ bớt tánh.... ham ăn thật xấu này.

Chiếc áo Hường Đạo của tôi, nhìn chỗ nào cũng có thể kể ra một câu chuyện trong đời Hường Đạo. Đến cái cổ áo cũng là một chuyện không quên được.

Áo Hường Đạo của DPSG bán ra đẹp, bền, màu giữ lâu, dễ ủi. Mùa đông ẩm, giặt mau khô.

Mùa hè thì tạm được nếu thời tiết không nóng quá 30 độ, nhưng nếu nóng hơn một chỉ một tí thì tha hồ như bạn đi tắm hơi hay cánh làm việc nặng suốt ngày ngoài trời. Chỉ có một điều khá tệ là cổ áo may độn vải còn quá sức là cứng. Vì vậy mỗi lần tan trại về là da cổ cứ bị nóng trầy và đỏ đến hai ba tuần sau mới lành. Giờ áo đã cũ, cổ còn đã mềm mại mặc vào thật thoải mái hơn xưa.

Chiếc áo Hường Đạo cũ của tôi.

Nó vẫn bình an bên tôi trong một quãng thời gian dài đếm bằng con số ba mươi năm. Chiếc áo của tôi được xem là bình an, hạnh phúc và vui tươi thật sự. Không như số phận của chiếc áo bên nhà:

“Chùng khoảng chưa đầy một tháng sau, tôi đi lang thang chung quanh khu Hòa Bình ngắm đồ đặc bày bán ở lề đường. Bất chợt tôi khựng lại: Chiếc áo kaki bạc màu, với huy hiệu Hường Đạo và phù hiệu Kha Đoàn (đoàn tôi) nằm chình ình trong đống quần áo cũ. Tôi ngần ngại và lúng túng không biết nên phản ứng cách nào. Tim tôi như se lại, Hường Đạo của tôi đã như chiếc áo kia sao? Tôi lặng lẽ quay mình, làm gì hơn bây giờ?...” (Gà-Lôi Tận-tụy Tô Văn Phước trong Lịch Sử Hường Đạo Việt Nam của Trường Sứ Sĩ Siêng-Năng Trần Văn Khắc)

Chiếc áo Hường Đạo cũ của tôi.

Chiếc áo theo chân tôi đi khắp mọi nơi trên xứ Đức. Từ Berlin thủ đô của xứ này đến Hamburg hải cảng chính của tiểu bang sang Frankfurt trung tâm tiền tệ của xứ Đức ...vv...vv

Đi xa hơn như Pháp, Mỹ hay Ý hoặc Hòa Lan. Áo của tôi giờ thì nặng hơn xưa vì trên đó chất đầy ấp những yêu thương và kỷ niệm.

Mỗi lần mặc áo hay cầm áo trên tay tôi lại nhớ những lời hay ý đẹp của quý Trường đã ưu ái dặn dò, chỉ dạy:

Sống trong 3 lời hứa và 10 điều luật Hường Đạo.

Vì như thế:

Mỗi lần đi dự trại hay lúc thu xếp hành trang lên xe quay về. Tôi thật nhiều niềm vui, lắng im và nhớ lại

....Tôi tìm tìm cười một mình đi tìm ngay giấy bút.

Munich Germany

Những ngày đầu tháng ba 2013

MINH-TRANG Oanh-oanh Hùng-khí

Tồn Quỹ trước **LIÊN LẠC 7** \$2025.48
 Tổng Chi cho **LIÊN LẠC 7** \$1635.00
 Tồn quỹ sau **LIÊN LẠC 7** \$390.48

Quý trưởng yểm trợ

Tr. Sang Lê, San Jose CA	\$20
Tr. Trịnh Tùng, San Jose CA	\$20
Tr. Trần Đình Thủy, Merkel TX	\$50
Tr. Lê Đăng, Irving TX	\$20
Tr. Vũ Đình Huân, San Jose CA	\$50
Tr. Phạm Kinh Tâm, TX	\$20
Xóm trưởng niên Ottawa Canada	\$200
Tr. Nguyễn Thị Kim Phượng, San Jose CA	\$20
Tr. Nguyễn Phước Hoàng Houston, TX	\$100
Tr. Mai Quốc Tuấn, Paris, France	\$100
Tr. Đào Văn Vượng, Sunnyvale CA	\$20
Tr. Trần Túc Phong, San Jose CA	\$20
Tr. Trương Ái Chung, San Jose CA	\$10
Tr. Nguyễn Kim Thu, San Jose CA	\$40
Tr. Mai Minh Nghĩa, San Jose CA	\$20
Tr. Tôn Nữ Ngọc Hoa, Milpitas CA	\$20
Tr. Trần Anh Tuấn, Alameda CA	\$80
ACE HĐ dự tiệc tất niên tại San Jose tặng	\$275
Làng Bách Hợp HĐ Trưởng Niên Sacramento	\$50
Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N	\$300
Tr. Trần Văn Thông, San Jose CA	\$30
Tr. Nguyễn Văn Hưng, Florida	\$50
Tr. Nguyễn Văn Hưng, San Jose, CA	\$20
Tr. Trần Phương Thu, Ontario, Canada	\$50
Tr. Gary Hồng, Dublin CA	\$25
Tr. Linh Nguyen, Calgary Alberta Canada	\$50
Tr. Oanh T Union, Silver Spring MD	\$50
Tr. Nguyễn chí Hiếu tặng tiền bán tem HĐ	\$100
Tr. Ho Nhu Khieu, Maple Grove MN	\$50
Tr. Tuyết Nguyễn, Newark CA	\$20
Tr. Hồng Bích Trần, Fountain Valley CA	\$10
Tr. Trần Đình Phước, San Jose CA	\$100
Tr. Lê Văn Tinh, Oakland CA	\$200
Tr. Hương T Nguyễn, Houston TX	\$40
Tr. Trần Trung Hợp, Oak Creek WI	\$40
Tr. Pho Nguyễn, Minneapolis MN	\$20
Tr. Mai Ngọc Oánh, San Jose CA	\$50
Tr. Ngọc Hương, San Antonio TX	\$40

Tồn Quỹ tính tới ngày 19-4-2013 \$2770.48

Ba Thế Hệ Một Lời Hứa

LGT: xin giới thiệu đến độc giả báo Liên Lạc bài viết " Ba Thế Hệ Một Lời Hứa " của chị Hồng Tuyền. Chị Hồng Tuyền là hội viên của làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đốn, chị là phu nhân của trưởng Lê Đình Đăng, liên đoàn trưởng Liên Đoàn Hồng Bàng, Virginia, trưởng Đăng cũng là phó Nội Vụ của Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đốn. Bài viết của chị Tuyền nói lên được sự ích lợi cụ thể của sinh hoạt hướng đạo vào đời sống từng cá nhân và gia đình. Trưởng Đỗ Văn Tuyền (Bố của chị Hồng Tuyền) sinh hoạt hướng đạo từ Hà Nội trước năm 1954. Chị Hồng Tuyền sinh hoạt sau năm 1975 vào thập niên 1990. Cháu Đình Nam, Đăng Quang (con của chị Hồng Tuyền) sinh hoạt vào thập niên 2000. Ba thế hệ mang đồng phục hướng đạo. Một gia đình nói lên được sự sinh hoạt liên tục của phong trào hướng đạo Việt Nam tại Hải Ngoại. Bài viết của chị diễn tả chân thật , dễ thương.

Công Bền-Chí NHỮ VĂN TRÍ.

Dù cho sông cạn đá mòn,
Còn non còn nước hãy còn thề xưa!
Thơ Tản Đà

Gia đình chúng tôi đặt chân đến Hoa Kỳ vào dịp Lễ Tạ Ơn. Năm đó cũng là lần đầu tiên tôi nhìn thấy con gà tây và biết mùi vị nó ra sao.

Sáu tháng sau, một hôm bà chị cả của tôi thủ thi: "Chiều mai đi qua chị Lan chơi chị Lan sẽ giới thiệu cho em quen vài người bạn chứ ở nhà hoài tui bây cứ ngó ra!"

Tôi không hiểu tại sao đột nhiên bà chị lớn tốt bụng dẫn tôi đi chơi riêng lại còn giới thiệu bạn cho tôi nên tôi hí hửng lắm. Cả đêm tôi suy nghĩ không biết mình sẽ gặp người như thế nào vào ngày mai, tôi thao thức và mơ toàn chuyện thần thoại. Suốt ngày hôm sau tôi như con lật đật đứng ngồi không yên, hết thử áo đến thử giày, bộ này tới bộ khác, tôi còn năn nỉ cô em út chải tóc hộ, ráng làm sao cho tôi xinh xắn ra, bù lại em tôi ra điều kiện là tôi rửa dùm em tôi đồng chén bát, Tôi đồng ý với em tôi ngay, miễn làm đẹp là được, rửa đồng chén có sá gì! Vì là lần đầu được dẫn đi để làm quen bạn bè ở Mỹ tôi nghĩ thầm chiều nay nhất định sẽ làm "tí điệu". Rồi giờ hẹn đã đến, tôi theo bà chị và ông anh rể đến nhà trưởng Lê Thùy Lan, chị Lan lúc đó đang sinh hoạt Hướng Đạo với nữ đoàn Trưng Vương thuộc liên đoàn Bạch Đằng với Tr. Nguyễn Công Trứ, chứ không phải nữ đoàn Trưng Vương và chị Oanh ở gần Eden Center bây giờ. Chúng tôi trò chuyện trong khi chờ đợi người tôi được giới thiệu làm quen đến. Chúng tôi đợi hơn 30 phút mà không thấy bóng dáng ai. Tôi nghĩ thầm ở Mỹ lạ thật con gái lại ngồi chờ con trai nhưng không sao, tôi bỏ qua được, tôi suy nghĩ tiếp chắc người tôi sắp được giới thiệu hẳn là đẹp trai, con nhà giàu, học giỏi nên phải làm giá một chút đây. Tôi chỉ nghĩ trong bụng mà thôi, gặp chị Lan rồi, ngồi nói chuyện, không có việc gì làm, tôi ráng chờ thêm chút nữa xem sao.

Thời gian chậm chậm qua, đợi rồi đợi, tôi thất vọng tính đi về, rồi kia nhìn ra trước cổng nhà, có hai thanh niên với chiều cao khá khiêm tốn đang đi vào, nhìn thoáng qua tôi cứ tưởng là mấy người trong nhà chị Lan tới chơi nên tôi không để ý. Nhưng hai chàng thanh niên này không đi thẳng vô nhà mà lại tiến đến gần chỗ chúng tôi. Chị Lan thấy hai người thanh niên tới chị lên tiếng:

" Chào Đăng, tới rồi hả để chị giới thiệu đây là Hồng-Tuyền và đây là anh chị của Tuyền".

Người thanh niên được chị Lan gọi là Đăng đáp lễ lại: "Chào anh chị, đây là anh lớn của em ở Na Uy sang chơi. Xin lỗi, em tới trễ vì Troop của em bận đi cắm trại vừa về".

Chà, đứng trước mặt tôi là chàng thanh niên tóc cắt ngắn, nhiều sợi tóc đã điểm màu muối tiêu, tay áo sơ mi xăn qua khỏi cùi trỏ, quần kaki chưa thẳng nếp, đôi giày dính toàn bụi rừng, khuôn mặt ửng đỏ vì cháy nắng, thêm những nốt đỏ bị muỗi đốt vì chưa bôi thuốc trừ ngứa nên tay anh cứ gãi lên mặt, tiếng rêu sồn sột. Một ý tưởng thoáng qua trong đầu tôi trước hình ảnh của anh như vậy. Chao ôi! đây là "người" mà mấy bà chị khâm kính tính "làm mai" cho tôi sao? Cái "người" mà tôi mất cả ngày xí xọn trang điểm!

Anh ngó ý mời cả nhà đi ăn tối với tâm tình thật thà cởi mở. Gia đình chị Lan muốn để cho đám trẻ tự nhiên nên cả nhà chị Lan từ chối khéo, hẹn dịp khác. Không chờ đợi lần mời chào nào nữa anh nhanh nhẹn xung phong làm tài xế với lý do lái xe trong vùng Washington D.C rất dễ lạc đường, Washington D.C là khu vực khó tìm chỗ đậu xe, anh ấy rất quen thuộc vùng này, anh cũng nói thêm đã từng đi giao hàng pizza đi khắp vùng này. Để đáp lại lòng nhiệt tình của anh mọi người đồng ý đi chung xe, chúng tôi được dẫn ra chỗ đậu chiếc xe Buick Regal màu đen hai cửa. Nhìn thoáng qua chiếc xe cũ mèm tôi đoán tuổi của chiếc xe và tôi chẳng xê xích là bao.

Anh lái xe một mạch tới nhà hàng. Lúc xuống xe tôi sợ ý bị đứt tay vì cái tội lơ đễnh. Xe có bẫy tự chế hay sao ? thì ra là một trong những cây tre chẻ mỏng, bắt ngang đầu phía dưới mui xe, để chống cho miếng vải không chùng xuống lòng thòng đung đầu. Chảy máu một chút lây band-aid băng lại là xong, tôi coi đó như là một chuyện nhỏ. Lúc đó tôi lại nghĩ chắc anh này đang thử lòng xem tôi thế nào đây.

Buổi ăn tối đầu tiên đã qua một cách vui vẻ vì ai cũng được một bữa no nê. Chúng tôi cảm ơn, chào nhau rồi ra về. Tối hôm đó tôi về nhà ngủ một giấc bù cho đêm trước, lòng chẳng thấy vương vấn gì.

Vài hôm sau cả nhà thấy tôi không đá động gì về chuyện đi chơi hôm trước nên Bố tôi lên tiếng hỏi: "Hôm trước con đi chơi vui không?".

Thấy Bố quan tâm câu chuyện gập gờ, tôi kể lại tất cả cho cả gia đình nghe luôn, khi nghe tôi kể đến đoạn anh ấy là một huynh trưởng hướng đạo gì đó mà con không nhớ, mắt Bố tôi chột sáng lên, theo tôi đoán Bố tôi không ngờ

qua tới Mỹ vẫn được nghe danh từ huynh trưởng hướng đạo, thì ra Bó tôi đã từng là một Tráng Sinh dưới sự hướng dẫn của Trưởng Trần Trung Ru, thuộc Tráng Đoàn Bạch Đằng - Hà Nội. Hình như chẳng cần nghe tôi kể hết, Bó cứ cười tùm tùm, không nói gì.

...Hai năm trôi qua vừa là người anh, người thầy, người thương và là những con chiên của Chúa, tôi nhận lời cầu hôn của anh với tình thương yêu tràn đầy. Tr. Nguyễn Công Trứ đã đọc bài Thánh Kinh trong lễ cưới của chúng tôi. Để ghi lại những hình ảnh kỷ niệm trong ngày vui trường Đốc Quốc Tuyên đã ôm chiếc máy quay phim chạy tới chạy lui đến đổ cả mồ hôi. Thật tội nghiệp cho trường Tuyên.

Thế là từ đó anh đi vào cuộc đời tôi. Những lúc bên nhau làm sao tránh được sự bất hòa, gây gổ, giận hờn? Nhưng với sự kiên nhẫn, lòng biết trao ra mà không cần nhận lại, nhất là luôn đặt niềm vui của người khác lên trên ý thích của anh. Cái chân tình của anh đã làm mềm trái tim tôi.

Ba năm sau, lần lượt hai cháu trai của chúng tôi ra đời trong niềm vui hạnh phúc mà không lời nào tả xiết. Khi cháu lớn Đình Nam gần năm tuổi và cháu Đăng-Quang còn trong "car seat", anh đã tự động đem hai cháu đi vào hội quán hướng đạo Scouts R ' Us, gia nhập Liên Đoàn Hướng Đạo do vợ chồng trường Nguyễn Đức Tùng gây dựng. Sau này các liên đoàn mở rộng, tôi được quen biết thêm rất nhiều Trưởng trong Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn như trường Nguyễn Tân Định, Nhữ Văn Trí, Võ Thành Nhân, Phạm Công Tâm, Nguyễn Đức Thành, Phạm ngọc Lâm. Liên Đoàn Hồng Bàng có trường Nguyễn Đức Tùng, Lê Đình Đăng, Nguyễn Phi Hùng, Nguyễn Hữu Độ, Nguyễn Phạm, Duy-Loan, Văn Duy Quang, Nghĩa, Nguyễn Tiên, Trịnh Hiếu, Nguyễn Trục, Phương Tuyên, Chính, Bình, Nancy, Trúc, ..và còn rất nhiều trường khác.

Ngoài giờ sinh hoạt Hướng Đạo các cháu còn được học thêm tiếng Việt. Thầy, cô giáo không ai xa lạ chính là những bậc phụ huynh có con đi sinh hoạt trong đoàn. Chồng con đi hướng đạo hết nên tôi cũng phải sinh hoạt hướng đạo luôn. Vào sinh hoạt tôi gặp, quen và học hỏi rất nhiều điều từ các anh chị sinh hoạt chung, cũng từ đó tài nghệ nấu ăn của tôi khá hơn.

Thấy đi hướng đạo học được nhiều điều hay, tôi về nhà vận động bà chị lớn và cậu em trai cho mấy đứa nhỏ đi hướng đạo cho vui. Biết gia đình cậu em trai bận rộn với năm đứa con còn nhỏ, chúng tôi xung phong chở ba đứa cháu trai lẫn gái, đưa và đón về mỗi thứ sáu. Vậy là cả gia đình anh chị em chúng tôi ở Virginia và Washington DC gia nhập hướng đạo.

Thế là chúng tôi trở thành đại gia đình hướng đạo. Tôi còn nhớ lần đầu anh đem cả nhà đi cắm trại ở Virinia Beach, trại kéo dài bốn ngày ba đêm do Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn tổ chức. Thời gian đó con trai thứ hai của chúng tôi là cháu Quang khoảng 14 -15 tháng đi chưa vững, mùa hè nóng nực, oi bức, ngủ không được cháu khóc

e e cả đêm, sáng dậy chị Lan (có con đi đoàn Phong Châu và Văn Lang) còn nhắc: "Chị nằm đếm Quang nó khóc cũng cả chục lần."

Đêm hôm sau cháu e e bớt đi, chắc vì mệt quá. Không hiểu sao chúng tôi ở lại trại được đến phút cuối lúc mọi người nhỏ trại hát bài chia tay: "Gặp nhau đây rồi chia tay..."

Vậy mà thấm thoát đã hơn mười năm. Cũng từ năm đó tới tận bây giờ, không năm nào gia đình chúng tôi vắng mặt trại Hè ở First Landing Seashore State Park thuộc tiểu bang Virginia. Hai cháu đã được anh ấy đem đến với Hướng Đạo rông rã liên tục mười mấy năm trời.

Tháng năm, năm 2012 các sói Thiên-Lam, Andrew, Raymond, Matthew và cháu Đăng-Quang đã nhận được huy hiệu Arrow of Light, được biết là huy hiệu cao quý nhất của tuổi Sói con. Và cũng năm 2012 con trai lớn của chúng tôi Lê Đình Nam đã nhận được đẳng cấp Hướng Đạo Đại Bàng, huy hiệu cao quý nhất của ngành Thiếu.

Tôi còn nhớ khi Bó tôi nghe đứa cháu ngoại sắp được làm lễ trao đẳng cấp hướng đạo Đại Bàng, Bó tôi đang ở tiểu bang Texas gọi điện thoại dặn liền: "Rán chờ Bó Mẹ về hãy làm thủ tục nhận đẳng cấp Đại Bàng."

Sau đó Bó tôi gọi điện thoại hẹn tất cả sáu anh chị em gia đình chúng tôi, người ở Texas, người ở New York, dặn ngày về Virginia dự lễ trao tặng đẳng cấp hướng đạo Đại Bàng của cháu Nam. Thời gian chuẩn bị cho buổi lễ rất ngắn, lại nhằm vào dịp Noel nhưng nhờ sự làm việc nhiệt tình của trường Nguyễn Đức Tùng, Nguyễn Phi Hùng, Nguyễn Phạm, Nguyễn Trục....và tất cả quý Trưởng trong Liên Đoàn Hồng Bàng, Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn buổi lễ đã hoàn thành tốt đẹp.

Để cuộc vui hướng đạo không dừng lại cháu Lê Đình Nam xin phép chúng tôi và các trưởng trong Liên Đoàn Hồng Bàng giữ nhiệm vụ phụ tá thiếu đoàn dưới sự dìu dắt của Thiếu Trưởng Thiếu Đoàn là trường Lê Đình Đăng (Bó của cháu Nam)..

Ba Thế hệ: Tr. Đỗ Văn Tuyên, Hồng Tuyên, Đình Nam. Như tôi đã viết về đời sống vợ chồng, sống bên nhau làm sao tránh được sự bất hòa, gây gổ, giận hờn? Có lần anh chọc tôi, không biết nhái lời của ai: "Anh bỏ vợ được, chứ không bỏ Hướng Đạo!"

Thật tức tôi tìm và hỏi Tr. Nguyễn Tân Định: "Có người nói như vậy, có đúng không vậy Trưởng?"

Tr. Định cười và hỏi lại: "Không đúng ..Mà ai nói như vậy?...Tôi nói trường Lê Đình Đăng.

Sau này anh phải xin lỗi, giải thích rồi làm thơ giải hoà:
Giai nhân tự cổ như danh tướng
Bất hứa nhân gian kiến bạch đầu
Anh không là danh tướng
Cũng chẳng phải giai nhân
Anh chỉ là người yêu chuộng Mỹ Thiện Chân
Thì há gì mái đầu bạc trên thân
Là bằng chứng yêu cung từ muôn kiếp
Nên không nhuộm với màu đen kinh khiếp

Ôi bé yêu anh, ôi vợ tươi xinh
Tóc anh trắng bởi chung tình
Trắng bao nhiêu sợi thương Minh bấy nhiêu

Tôi chỉ nghĩ “mình” ở đây là “thôn mình” của anh chứ chẳng phải của ai vì lúc nào anh ấy cũng Hướng Đạo và Hướng Đạo mà thôi. Anh bảo chơi hướng đạo rất vui nay

cháu Đình-Nam cũng bắt chước Bố cháu. Thôi thì chồng con đâu tôi đó. Cuộc đời không ai biết ra sao ngày sau.

Tôi hay nghe các em hô khẩu hiệu: "Sói con gắng sức" nên bây giờ tôi cũng bắt chước Sói con luôn gắng sức.

ĐHTT – Virginia 2012

Ý kiến

Xóm trưởng niên trong một Liên Đoàn HĐ

Chuyện kể rằng trong những ngày đầu tiên khi phong trào hướng đạo mới thành lập có một lần B.P. vừa bước vào trại thì có một toán con gái mặc đồng phục hướng đạo nhảy ra chặn ông lại và nói rằng các em muốn đi hướng đạo. B.P. khoác tay nói không được vì ông lập hướng đạo cho con trai mà thôi. Cuối cùng thì B.P. và phong trào cũng phát triển cho cả nam lẫn nữ và cho đủ mọi lứa tuổi. Như vậy hẳn có nhu cầu thì tổ chức có thể sẽ phát triển để phục vụ hướng về đó.

Danh từ và tổ chức hướng đạo trưởng niên Việt Nam chỉ có ở hải ngoại sau năm 1975 vì phong trào hướng đạo du nhập đến nước ta chỉ từ năm 1930 nên lúc còn trong nước hầu hết ở các địa phương các trưởng lớn tuổi nhất cũng chỉ trên dưới 50 tuổi và đang mặc đồng phục sinh hoạt hàng tuần với đơn vị.

Sau khi ra nước ngoài những trưởng niên một thời đã mặc áo hướng đạo Việt Nam tìm đến với nhau để sinh hoạt gặp gỡ và tạo thành những Xóm trưởng niên, Làng bách hợp, gia đình bách hợp khắp mọi nơi trên thế giới. Họ giữ mãi truyền thống “hướng đạo một ngày là hướng đạo mãi mãi,” sinh hoạt gặp gỡ định kỳ, đi thám du, đi trại hăng hái như ngày còn trẻ. Hầu hết thành viên của xóm, làng, gia đình bách hợp thời kỳ mới thành lập là trưởng niên đã đi hướng đạo trước 1975 ở Việt Nam.

Nhưng hầu hết sự thể đều phải thay đổi theo thời gian. Người Việt xa xứ đã hơn 30 năm. Trẻ cũng phải già, lá cũng rụng dần về cội theo với thời gian. Khả năng đi đứng và sức khỏe của trưởng niên không còn như xưa. Nhiều người không còn khả năng đi bộ xa, đi trại hay ngay cả việc lái xe cũng bị giới hạn. Chúng tôi đọc báo Liên Lạc cũng cảm khái lời tr. Nhữ Văn Trí nói mỗi khi đi chơi núi ông cũng buồn vì một số dân làng đã lià rừng, số còn lại thì sức khỏe không cho phép. Thành viên của làng bách hợp ngày càng thưa thớt với thời gian. Ai cũng muốn được khỏe mạnh sống lâu mà trời không cho thì biết làm sao? Báo Liên Lạc số rồi có trưởng niên ở Montreal phát biểu

một thực tế nên ghi nhận là làng bách hợp ở Montreal gần đây khó sinh hoạt thường xuyên vì dân làng bây giờ sinh hoạt thẳng với các đơn vị hướng đạo vì theo con cháu mà vui.

Lúc trẻ nuôi con, già nuôi cháu thời nào ở đâu cũng vậy. Việc phát triển xóm làng trưởng niên theo mô hình cũ hiện nay rất khó vì trẻ tàn thì măng phải mọc có thể rừng mới còn, đơn vị dù là quân đội hay hướng đạo thì phải có “tân binh” chứ không dựa trên lính cũ được vì lính cũ rồi sẽ giải ngũ. Tr. Ngọ đi rồi đến tr. Đàng và nhiều trưởng niên khác cũng đã lià rừng hoặc một số lớn khác sức khỏe không cho phép đi sinh hoạt được nữa. Có ai thoát được “sinh lão bệnh tử.” Các xóm, làng, gia đình bách hợp sẽ lấy “tân binh” từ đâu khi số người đi hướng đạo trước 1975 chỉ có giới hạn và ngày càng rơi rụng theo thời gian?!

Trong hoàn cảnh trình bày như trên chúng tôi có suy nghĩ là nên thử thành lập và phát triển các Xóm Trưởng Niên trong từng đơn vị hướng đạo mà xương sống là các thành viên trưởng niên của các Làng bách hợp có con cháu trong đơn vị đó. Các trưởng niên sẽ được thuận tiện sinh hoạt cùng cháu nội cháu ngoại, đi trại có người chở xe, khỏi làm công trại đầu lưng, phụ giúp các trưởng đơn vị về truyền thống hướng đạo Việt Nam, vận động và tổ chức sinh hoạt cho phụ huynh không có gốc hướng đạo trong đơn vị đó yểm trợ cho đoàn, biên phụ huynh thành những thành viên tích chính thức và tích cực của Xóm. Trưởng niên đi hướng đạo trước 1975 thì giới hạn nhưng con số phụ huynh trong đơn vị cứ tăng dần khi đơn vị phát triển và Xóm chẳng bao giờ lo thiếu thành viên. Nôm na Xóm trưởng niên trong đơn vị là một “tráng đoàn lớn tuổi” sinh hoạt dưới quyền liên đoàn trưởng. Đây là chỗ đứng và sinh hoạt thích hợp của chúng ta khi lên chức ông bà nội ngoại. Xóm trưởng niên muốn hoà nhập vào liên đoàn hay nhất là làm việc chung với các trưởng và liên đoàn. Xóm nên hăng hái xung phong trong các công việc của liên đoàn phù hợp

với khả năng và tuổi tác của mình : xung phong trong các sinh hoạt và nghi thức truyền thống của hướng đạo Việt Nam (tinh tâm, tuyên húa, hội đồng rừng, quản trò lửa trại, chuyện dưới cờ, chuyện tàn lửa..), các sinh hoạt liên quan đến phong tục văn hoá Việt Nam, nhận dạy tiếng Việt...

Có như thế Xóm sẽ đỡ dần công việc cho trưởng đơn vị và sẽ được các trưởng, phụ huynh cùng đoàn sinh đón nhận một cách vui vẻ quý mến. Một khía cạnh khác là có rất nhiều phụ huynh hướng đạo trở thành huynh trưởng khi con đi hướng đạo nhưng khi con cái họ rời đoàn để đi đại học thì lớp trưởng gốc phụ huynh này đôi khi bớt gần bó với đoàn. Một Xóm trưởng niên trong đơn vị sẽ là nơi thích hợp để họ còn sinh hoạt bán thời gian với đoàn và có đó mà yểm trợ cho đoàn khi cần thiết.

Nếu mỗi đơn vị hướng đạo có một Xóm trưởng niên nhỏ nhỏ và từ đó toàn vùng hợp thành một Làng Bách Hợp hùng mạnh thì hướng đạo trưởng niên sẽ phát triển và tồn tại lâu dài hơn là cơ cấu phát triển thành viên hiện tại dựa trên lớp cựu trào.

Chúng tôi có một chút suy nghĩ về tổ chức hướng đạo trưởng niên muốn trình bày như trên đến quý trưởng và quý độc giả của báo Liên Lạc.

Làng bách hợp vùng Hoa Thịnh Đốn, Hoa Kỳ
Tháng giêng, 2013
NGUYỄN ĐỨC TÙNG

Thử đặt vấn đề!

Mục tiêu chính của Phong trào Hướng Đạo là Đào tạo công dân. Dĩ nhiên việc đào tạo về kiến thức, bằng cấp và những mặt khác, để thành một con người “toàn hảo” sẽ phải còn nhiều yếu tố về khách quan và chủ quan từng cá nhân. Phong trào Hướng Đạo chủ trương đào tạo trẻ bằng cách riêng độc đáo nhưng hiệu quả không thể nào so sánh. Khi một trẻ đã sinh hoạt với phong trào từ Sói Con đến khi trưởng thành, cầm gậy lên đường, xem ra người đó có phong thái một công dân gương mẫu và hãnh tiến!

Nhưng thế nào là “Đào Tạo Công Dân”? Ở đây ta không đặt dấu hỏi mà là đặt cho mình một lời nhắn. Vì toàn bộ những câu hỏi và câu trả lời nằm trong nguyên lý, châm ngôn, lời hứa, điều luật... Mỗi một Hướng Đạo Sinh “thuần thành” đều nằm lòng và tự nguyện với “trò chơi lớn” trong cuộc đời!

Dĩ nhiên, chúng ta nhắc đi nhắc lại rằng: “Phong trào Hướng Đạo không hoạt động chính trị” hay: “Không bị chính trị hóa” Nhưng cá nhân “công dân” đối với đất nước thì phải hết sức trung thành (theo lời hứa thứ nhất)! Vậy thì lúc nào là tự nguyện hiến dâng cho tổ quốc và lý tưởng “chính trị”, lúc nào là không tham gia chính trị? Vấn đề này rất lớn cần phải xem xét thật sâu sắc. Ở đây, ta chỉ

xem một chút về một mặt nhỏ trong sinh hoạt Cộng Đồng, xem chúng ta có thể tìm hiểu và tham gia hay không.

Đã gần 40 năm, Phong trào Hướng Đạo Việt Nam trong nước bị chính thức giải tán! Một phần con dân Việt đã bị nạn Cộng Sản khắp Năm Châu. Phong trào Hướng Đạo cũng cuốn cờ. Những người Cộng Sản “chiến thắng” không thể chấp nhận một “tổ chức” khác và đổi đầu với cái gọi là “Đoàn Thanh Niên Cộng Sản HCM”.

Phong Trào Hướng Đạo Việt nam hải ngoại được thành lập từ Hội Nghị Costa Mesa trở thành danh xưng “Hội đồng Trung Ương HĐVN”! Một trong những điều khoảng giải thích về sinh hoạt chính trị có ghi:

Theo sự giải thích của Tổ chức HDTG: “*Tính cách phi chính trị của HĐ có nghĩa là không tham gia chính trị đảng phái, không hỗ trợ cho bất cứ phe nhóm nào hay bất cứ cá nhân nào trong việc lật đổ chính quyền hay để củng cố chính quyền đang có. Nhưng HĐ không đứng ngoài, không tách rời khỏi các thực tế chính trị của quốc gia xứ sở mình.*”

Vì vậy, khi HĐ tổ chức hội học hội thảo để giúp đoàn viên tìm hiểu thấu đáo về Luật pháp quốc gia, Công ước quốc tế, Tuyên ngôn nhân quyền, các học thuyết về chính trị, kinh tế, xã hội, tôn giáo, đưa đoàn sinh mặc đồng phục đi diễn hành trong những ngày lễ lớn, tham dự những cuộc lạc quyền từ thiện, giữ trật tự nơi hội chợ, phòng phiếu, hay hô hào dân chúng tham gia các cuộc bầu cử tại địa phương... Tất cả sinh hoạt trên đều nhằm mục đích giáo dục bốn phận công dân. Nếu Hướng Đạo cho phép đoàn sinh mặc đồng phục, mang biểu ngữ đi cổ động dân chúng bỏ phiếu cho ông Nguyễn, bà Trần, nhằm giúp họ trở thành nghị viên, dân biểu, hoặc tham dự những cuộc tuyệt thực đấu tranh, hoan hô đã đảo đoàn thể này cá nhân nọ, thì đó là hành động chính trị...”

Vậy, Hướng Đạo có nên tham gia diễn hành Tết hàng năm trên đường Bolsa, do Cộng Đồng Người Việt Tị Nạn tổ chức hay không? Đây là sinh hoạt có tính dân tộc, mang màu sắc tinh nghĩa nhớ về. Mỗi lần Tết đến là chúng ta có chung một hướng nhìn, khoác khoai như nhau! Diễn hành Tết là truyền thống và là sinh hoạt văn hóa hoàn toàn phù hợp với hướng giáo dục “Đào Tạo Công Dân” của Phong Trào Hướng Đạo toàn thế giới!

Hơn nữa, tất cả chúng ta hiện có mặt trên đất nước, quê hương thứ hai, đều là người “tị nạn Cộng Sản” Tại sao chúng ta không tham gia vào, hòa vào niềm vui chung của Cộng Đồng, cùng diễn hành trên đường phố Little Saigon và cùng vẫy tay chào nhau trọn tình trọn nghĩa chung phận tha hương lưu trú!

Đây chỉ là một ý kiến thô thiển đây chủ quan. Chúng ta hãy cùng ngồi lại xét xem có nên hướng dẫn các HDS Việt Nam hải ngoại TRÒ CHƠI LỚN trong Diễn Hành Tết hàng năm; nhằm “soi sáng” lời hứa đầu tiên trong ba lời hứa “Trung thành với tín ngưỡng tâm linh và Quốc Gia tôi”!

Sóc Lanh-lợi **LÊ ANH DŨNG**

Sinh hoạt Liên Đoàn

Các Liên đoàn Nam California

LD Lam sơn Kỷ niệm 30 năm thành lập

Liên đoàn hướng đạo Hùng Vương kỷ niệm 25 năm thành lập
21/04/2013 Anaheim, CA

LD Hùng Vương kỷ niệm 25 năm thành lập

Lễ trao Đẳng Cấp Hướng Đạo Đại Bàng
Các em David Hiếu Nguyễn, Anthony Huỳnh, Nam Nguyễn và Đẳng Cấp Gold Award cho em Ashley Hanson, thuộc LD Hùng Vương.

Các Liên đoàn Bắc California

Đại lễ giỗ tổ Hùng Vương

Tiếng trống lân rộn rã, cờ đuôi nheo năm màu phát phới bay trong gió, người người lũ lượt kéo về sân trường Yerba Buena là hình ảnh ghi nhận được tại buổi Đại lễ Giỗ Tổ Hùng Vương được tổ chức tại hội trường, trường trung học Yerba Buena High tại San Jose. 3 đoàn Hướng Đạo Việt Nam: LD Bách Việt, LD Hoa Lư, LD Ra Khơi với hơn 150 HDS đủ mọi lứa tuổi.

Buổi lễ chính thức bắt đầu lúc 10:00am với đoàn Lân Phước Lộc Thọ dẫn đầu, tiếp theo là Kiệu Quốc Tổ có 4 cây long che cùng đoàn tể đi theo sau. Tiếp đó là đoàn rước quốc kỳ Hoa Kỳ và VNCH do các các em hướng đạo sinh liên đoàn Bách Việt và liên đoàn Ra Khơi đảm nhận. Đoàn rước kiệu tiến vào vị trí hành lễ trong sự đón chào của tất cả các quan khách và đồng hương tham dự lễ. Nghi lễ chào cờ diễn ra lúc 10:30am do các em hướng đạo sinh Bách Việt đảm trách. Sau đó là nghi lễ dâng phẩm vật và lễ tế Vua Hùng do các em Hướng Đạo Sinh liên đoàn Hướng Đạo Ra Khơi đảm trách. Phần tế lễ theo nghi thức cổ truyền Việt Nam kéo dài hơn nửa giờ đồng hồ trong tiếng nhạc Bát Âm và tiếng chiêng trống vang rền. Thay mặt cho thế hệ trẻ Việt Nam, 2 em Shannon L. Nguyen và Mỹ-Dan Pham đọc tiểu sử Vua Hùng bằng 2 thứ tiếng Việt-Anh. Em Mỹ Đa bắt đầu bằng tiếng Việt với câu “Chim có tổ, người có tông...ông nước nhớ nguồn...” Giọng đọc rõ ràng thông thạo bằng hai ngôn ngữ Việt - Anh của 2 em bé học sinh tiểu học trong bộ quốc phục đã làm cho cả hội trường ngạc nhiên và thích thú bằng những tiếng vỗ tay rộn rã tán thưởng.

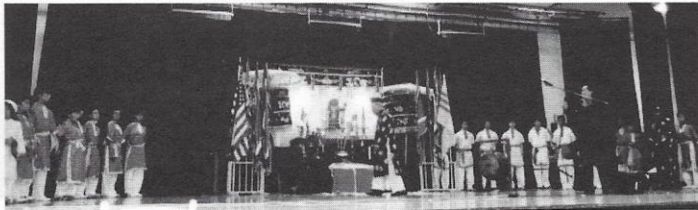
Sau đó là nghi lễ dâng phẩm vật và lễ tế Vua Hùng do các em Hướng Đạo Sinh liên đoàn Hướng Đạo Ra Khơi đảm trách.

Buổi lễ hoàn mãn với đầy đủ các nghi thức tế lễ cổ truyền do các thanh thiếu niên đảm nhận vai trò chính đã cho người tham dự thấy được sự trưởng thành của thế hệ thứ hai, thứ ba của người Việt tại hải ngoại. Đã xóa tan được nỗi lo của người lớn về việc “Mai này khi người già

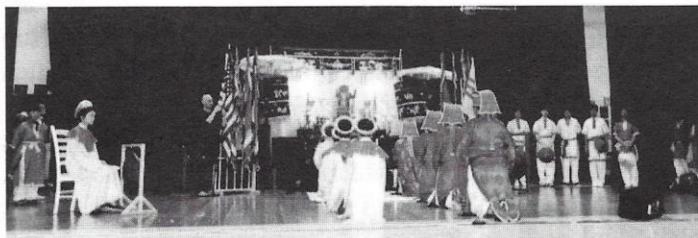
chết đi còn ai sẽ cúng giỗ ông bà tổ tiên.” Trưởng Phạm Huy Khuê cho biết “Trong 3 năm qua việc cử hành Giỗ Tổ đã do các em thanh thiếu niên đảm nhận vai trò chính từ việc Rước Kiệu, Chào Cờ, và Lễ Tế.” Trưởng cho biết buổi lễ do Hội Người Việt Cao Niên phối hợp với ba đoàn Hướng Đạo Việt Nam: LĐ Bách Việt, LĐ Hoa Lư, LĐ Ra Khơi với hơn 150 HDS đủ mọi lứa tuổi cùng với Võ Đường Hùng Vương tổ chức.

Tr Trần Hoàng Thân, cựu LĐT Ra Khơi điều khiển Lễ Tế

Các em rất xuất sắc đảm nhận nhiệm vụ được giao phó

Điều luyện và nhịp nhàng trong y phục chỉnh tề không thua bất cứ ban tế nào, nam quan hay nữ quan.

LĐ HĐ Bách Việt đảm trách đoàn cờ rất trang nghiêm

(Tường thuật của Gấu Lý-sự, hình ảnh Ngựa Siêng-năng)

TIN BUỒN

Tr. Đinh Khang Ty lìa rường

Vào lúc 5:00 chiều Thứ Sáu, ngày 15 tháng 3 năm 2013 anh chị em Hướng Đạo Trưởng Niên Làng Bách Hợp San Jose đã đến nhà quản Darling Fischer trên đường Santa Clara Street, San José để tiễn biệt Trưởng Gà Hùng-biện Đinh Khang Ty theo nghi thức của phong trào Hướng Đạo Việt Nam. Anh chị em Hướng đạo Trưởng Niên đã sắp thành hình vòng cung trước linh cữu Trưởng Gà Hùng-biện Đinh Khang Ty để cùng giơ tay chào kính lần cuối cùng và đồng ca bản “Nguồn thật” bên linh cữu của Trưởng.

Anh chị em HĐTN đứng trước màn ảnh slide show về cuộc đời sinh hoạt HĐ của Tr. Gà Hùng-biện

Trưởng Gà Hùng-biện Đinh Khang Ty là cựu đạo trưởng Đạo Vạn Thắng (Bình Dương) và đã nhận huy hiệu bằng rừng khóa đào tạo Liên Đoàn Trưởng tại Trại trường Tùng Nguyên Đà Lạt giữa năm 1972. Lúc đó Trưởng Ong lăm mật Lê Mộng Ngộ là khóa trưởng.

Khi sang định cư tại Hoa Kỳ theo diện bảo lãnh gia đình, Trưởng Đinh Khang Ty vẫn tiếp tục sinh hoạt trong Làng Bách Hợp HĐTN San Jose. Trưởng đã tham dự trại Thăng Tiến VI và Trại họp bạn kỷ niệm Phong trào HĐVN tròn 70 tuổi (1930-2000) tại núi Hamilton San Jose vào giữa tháng 7 năm 2000 và tham dự các Trại Cát Vàng sau đó. Những năm gần đây vì lý do sức khỏe nên Trưởng Đinh Khang Ty đã không có dịp sinh hoạt với anh chị em hướng đạo nữa. Vào thượng tuần tháng 3 năm 2013, Trưởng Đinh Khang Ty đã trở bệnh nặng và trút hơi thở cuối cùng vào tối Chúa nhật ngày 10 tháng 3 năm 2013, hưởng thọ 88 tuổi.

Sau nghi thức tiễn biệt của anh chị em HĐTN, Tr. Nguyễn đình Tuấn đại diện anh chị em nói lời chia buồn với bà quả phụ Đinh Khang Ty và tang quyến. Tiếp đến, Trưởng Nguyễn Trung Hòa, chủ tịch Hội đồng quản trị Quỹ Tương Tế Việt Nam trao chi phiếu phúng điếu \$14,000.00 cho thân nhân của cố hội viên Đinh Khang Ty, đã gia nhập QTTVN vào ngày 4 tháng 01 năm 2002.

Gấu Kiên-tri NGUYỄN TRUNG HÒA

Xóm Tùng Nguyên họp mặt đầu năm

Như thường lệ hằng năm, Xóm Trường Niên Tùng Nguyên Sydney – Canberra xú Chuột Túi họp mặt chúc Tết nhau tại nhà Trường Xóm.

Thông lệ này có từ ngày thành lập Xóm hơn mười năm trước, duy trì cho tới nay qua hai đời Trường Xóm Trường Trương Văn Thanh và Trương Lạc Phiêu. Lệ thường họp mặt vào chủ nhật đầu năm. Năm nay mừng một Tết rơi trúng vào Chủ nhật nên mãi tới Chủ Nhật kế vào mùng tám Tết (17.2.2013) mới gặp nhau được.

Vắng mặt tới 7 thành viên, người bạn Ca Đoàn kẻ về quê nhà, hai trường ở Canberra không tới được vì thời tiết khiến đại lão trường niên trên chín mươi Nguyễn Thanh Viêm đành bỏ du xuân họp mặt.

Số họp mặt đông gấp đôi gồm 14 người tạo một buổi họp mặt thân mật, âm cúng đầy tràn cười ròn thay tiếng pháo. Nhìn nhau khuôn mặt ai cũng chùng chắt thêm thời gian nhưng lòng vẫn tươi trẻ vui nhộn như ngày nào. Bên cạnh những bô lão lại có lớp hậu duệ tươi trẻ: trường Thu Hương ái nữ của cố Trường Xóm, và trường Trúc Hương gái út của trường Gà Cẩn-mẫn Đoàn Lai ở cựu đế kinh.

Sau chúc tết Trường xóm phát phong bao lì xì lớp con cháu, dâng hương lên bàn thờ trường xóm phu nhân, phổ biến tin tức phong trào và HĐTrN là khoảng nhập tiệc.

Năm nào bàn tiệc cũng thật thịnh soạn no mắt, ngon miệng do con cái, dâu rể Trường Phiêu soạn cỗ, thêm trường Trúc Hương góp sức như con gái trong nhà. Kế đến là tối thấp hương lên bàn thờ cố Trường Xóm.

Họp mặt đầu năm tại nhà trường Trường Xóm ở Sydney là ngày mừng Xuân Âm lịch và ngày họp mặt tại Thủ đô Canberra vào Hội Hoa Xuân đúng tiết xuân Dương lịch tại Úc cuối tháng 9 đầu tháng 10 là hai ngày họp mặt truyền thống của Xóm Hướng Đạo Trường Niên Sydney – Canberra Úc Đại Lợi. Mong những ngày xuân họp mặt để đoàn tụ chia sẻ, chung vui trong những ngày chập chờn trắng tà bóng xế.

Gia Đình Bách Hợp Nam California đón xuân con rắn 2013

Bài hát “Anh em chúng ta chung một đường lên, chung một đường lên đến nơi nguồn thật...” được toàn thể trường có mặt trình trọng hát, bắt đầu cuộc họp mặt mừng năm mới Quý Tỵ, 2013, tại Thư Viện Việt Nam Toàn Cầu của Tr Phan Tâm (Tâm Vô Lệ) tại thành phố Fountain Valley, California. Đây là một buổi sinh hoạt gây xúc động và nổi giầy thân ái giữa các Trường của Gia Đình Bách Hợp Nam California.

Xúc động bởi một Đại Gia Đình, với hàng bao nhiêu

trường kỳ cựu từng sinh hoạt với nhau đã lần lượt ngày càng vắng bóng! Xúc động bởi những mối “giây thân ái” vẫn tồn tại và kết nối từ lúc khai sinh Gia Đình Bách Hợp từ những Trường tiên phong. Thời gian không dài với lịch sử Phong Trào HĐ, nhưng cũng đủ gắn bó từng tên Rừng, từng tánh nét của bao nhiêu đó Anh Chị Em Trường trong “Gia Đình Bách Hợp” rất thân ái, tương kính, nâng nhau, chung nhau vui với Phong Trào HĐ Hải Ngoại ngày càng phát triển!

Qua các đời Gia Trường, nào Tr Đình Xuân Phúc, Tr Trần Trọng An Sơn, Tr Trần Đức Hạnh, Tr Nguyễn Khanh... với từng ấy năm tháng, với bao nhiêu trường kỳ cựu có mặt, cùng sinh hoạt một thời gian dài... lần lượt lia rùng! Là đơn vị tiên khởi khai sinh Ngành “Hướng Đạo Trường Niên,” Gia Đình Bách Hợp Nam California đã là một viên gạch xây dựng để Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam tại Hải Ngoại có thêm “Ngành Trường Niên.”

Gia Trường Lý Nhật Hui chuyển lời chúc và thăm sức khỏe của Văn Phòng Trường VPTrN Nguyễn Đình Tuấn đến các Trường trong GDBH. Báo cáo tài chánh và niên liêm do Thủ Quý Trần Nghĩa đảm trách. Tổng kết công việc trong năm qua của Gia Trường, Tr. Lý Nhật Hui tiếp nối nhiệm kỳ của Tr Nguyễn Khanh đã hết. Mọi người có mặt đồng loạt gơ tay “nhất trí” bầu Tr Lý Nhật Hui tái nhiệm với nhiệm kỳ 2 năm 2013-2015, Trường Nguyễn Cửu Lâm, phụ tá, Trường Trần Nghĩa tiếp tục nhiệm vụ Thủ Quý, người viết vừa phụ tá kiêm thư ký.

Các thành viên của Gia Đình Bách Hợp Nam Cali đã cùng đề ra chương trình sinh hoạt trong thời gian tới: chu kỳ mỗi 3 tháng họp mặt một lần, tổ chức du ngoạn hải đảo Catalina, tổ chức thăm viếng các đơn vị đang sinh hoạt trong vùng, tổ chức mừng Thượng thọ trên 80 tuổi của GĐBH.v.v...

Toàn thể mọi người thưởng thức món bánh làm bằng “Khoai mì” “bánh chuối” vừa dẻo vừa ngon, giống như mỗi tình trong đại gia đình HĐ, vừa đậm đà thân quen, vừa giản dị mộc mạc như tình quê hương đầy kỷ niệm những ngày trại thuở còn tuổi trẻ...! Những món ăn thanh đạm do Gia Trưởng đem đến gợi nhớ những ngày trại Phục Hưng, Trại hè, trại Dự Bị Ngành, Trại Trường... và những bắt tay thân ái của các Trại Thăng Tiến từng bốn năm ở hải ngoại. Tất cả mua vé số và ủng hộ Thăng Tiến X Texas 2014. Phần kết là những nụ cười trong hình chụp chung, bắt tay từ giả!

Ngày 17-3-2013

Sóc Lanh-lợi LÊ ANH DŨNG

Chào mừng Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Lạc Việt, Sacramento

Chiều chủ nhật, ngày 3-3-2013 tại địa điểm họp đoàn của Liên đoàn Lạc Việt HĐVN, số 6700 Mack Road, Sacramento và theo sự thông báo của Trưởng Nguyễn Xuân Mộng, Xóm trưởng HĐ Trưởng niên Sacramento, các trưởng và cựu đoàn sinh HĐVN đã đến gặp gỡ và họp bàn tái lập ban điều hành mới cho Xóm Bách hợp Sacramento. Sau phần chào cờ chung với LĐ Lạc Việt, các anh chị em đã vào phòng hội gặp gỡ và họp bàn dưới sự hướng dẫn của trưởng Mộng, các tham dự viên đã đề cử và bầu cho trưởng Trần kim Đông vào chức vụ Xóm trưởng và trưởng Nguyễn hoàng Long làm xóm phó. Trưởng Đông đã phân phối các huy hiệu HĐTrN cho các thành viên và tất cả đồng ý mang đồng phục theo hội nam HĐ Hoa kỳ BSA.

Tổng cộng danh sách tạm thời gồm 25 thành viên và đồng thời Xóm cũng lấy tên là xóm Bách hợp Lạc Việt.

Mọi liên lạc về :

Trưởng Trần kim Đông

7856 White Tail Way

Sacramento, CA 95823

đt nhà: 916-429-8309, cell : 916-813-0592

VPT Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên đã tiếp xúc với trưởng Đông và sau khi thảo luận đã đồng ý thay đổi danh xưng “Xóm” thành “Làng Bách Hợp Hướng Đạo Trưởng Niên Lạc Việt Sacramento” vì số các trưởng tham gia đã khá nhiều và còn tăng thêm. Một buổi lễ ra mắt sẽ được tổ chức vào đầu tháng 7, năm 2013.

Hướng Đạo Trưởng Niên Bắc California mừng thượng thọ các trưởng trên 80.

Không khí thật náo nhiệt, những bộ đồng phục Hướng Đạo tràn ngập nhà hàng, các trưởng Hướng Đạo Việt Nam từ nhiều nơi về mừng thượng thọ các trưởng cao niên tại San Jose.

Lúc 11:30am ngày thứ Bảy 20/4/2013 tại nhà hàng BoTown, San Jose, có khoảng gần 100 trưởng HĐVN đang sinh hoạt tại hai miền Nam Bắc CA đã về San Jose tham dự tiệc mừng thượng thọ các Trưởng HĐVN cao niên trên 80 tuổi. Hiện diện tại buổi tiệc có các đơn vị HĐVN Trưởng Niên đến từ Santa Ana, San Diego, Las Vegas về tham dự. Người ta ghi nhận có Làng Bách Hợp Vạn Kiếp San Diego do trưởng Trần Duy Mỹ dẫn đầu, Liên đoàn Thăng Long Nam CA do trưởng Lê Quang Đức dẫn đầu, Liên Đoàn Vạn Kiếp có trưởng Trần quốc Việt và trưởng Nguyễn hữu Đức, Liên đoàn Phan đình Phùng đến từ San Diego do LĐ trưởng Lê công Khanh đại diện, Xóm Bách Hợp Las Vegas có trưởng Hàn Phong Cao. Xóm Bách Hợp Oakland do trưởng Nguyễn Văn Hiệp dẫn đầu. Tại San Jose có Trưởng Mai Liệu, trưởng LM Nguyễn Mạnh Tân, trưởng Nguyễn Đình Tuấn, LM Phan Quang Cường, trưởng Bernard Nguyễn Làng Bách Hợp San Jose...v.v.

Lễ chào cờ khai mạc theo nghi thức HĐVN diễn ra nghiêm trang. Sau đó Trưởng LM Nguyễn Mạnh Tân cầu nguyện theo nghi thức tôn giáo, LM Phan Quang Cường phát biểu cảm tưởng. Trưởng Bernard Nguyễn, trưởng làng Bách Hợp San Jose, ngỏ lời chào mừng và trình bày lý do của buổi tiệc theo đó người tham dự được biết lễ mừng thượng thọ các trưởng cao niên và để bày tỏ lòng nhớ ơn các trưởng đi trước xây dựng phong trào HĐVN và đến nay vẫn còn tiếp tục cùng đi chung với các thế hệ trẻ.

Phần chính của buổi tiệc là lễ mừng thượng thọ các trưởng cao niên trên 80 tuổi có các vị: Trưởng Mai Liệu, cựu Trại trưởng Trại trường HĐVN tại Đà Lạt, Trưởng Quỳnh Châu, Trưởng LM Nguyễn Mạnh Tân, Trưởng Trần Bạch Bích, Trưởng Nguyễn Thị Cúc, Trưởng Phan Đình Tề, Tr. Lê Trung Hiền, Trưởng Nguyễn Xuân Mộng, Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Trưởng Tôn Thất Cảnh, Trưởng Nguyễn Tuyên Thù.

Các trưởng thuộc thế hệ đi sau thay mặt cho BTC bước lên lễ đài trao tặng kỷ vật lưu niệm đến các trưởng cao niên; “...những món quà bằng pha-lê nhỏ bé nhưng gói ghém tất cả những tâm tình yêu mến kính trọng của thế hệ đi sau kính gửi lên các bậc trưởng thượng”. Đặc biệt trong đó có một vật lưu niệm là một bức hình chụp Đức Giáo Hoàng Phaolô Đệ Nhị mang khăn quàng Gilwell và đeo 2 mẫu gỗ “Bằng Rừng” của HĐ, được trưởng Trần Duy Mỹ trao tặng cho Trưởng Phan Đình Tề (cố cụ Tề) là thân phụ của LM Phan Quang Cường.

Buổi lễ trao tặng quà kéo dài hơn 1 giờ đồng hồ trong nỗi phấn kích vui mừng, trong tiếng vỗ tay, tiếng reo “A...A...A” của người tham dự. Đáp lại, các trưởng trong phần phát biểu đã kể lại những kỷ niệm, những câu chuyện thật trong đời sống đã áp dụng những nguyên lý của sinh hoạt Hướng Đạo như Găng Súc, Sắp Sẵn, Giúp Ích...v.v.; mọi người thích thú say mê nghe các cụ kể chuyện đời. Cụ Lê Trung Hiền (cựu Trung tá phát ngôn nhân của quân lực VNCH) đã kể chuyện đời sống quân ngũ và cụ đã giữ được tinh thần, sống đúng phong cách, và hoàn thành nhiệm vụ...và cho đến bây giờ cụ vẫn còn áp dụng là do cụ học được hai chữ “Găng Súc”, và “Sói Con mở mắt, vĩnh tai” của Sói Con Việt Nam khi cụ được sinh hoạt trong ngành Ấu, HĐVN. Xen kẽ trong phần sinh hoạt là những bài ca hướng đạo, những trò chơi nhỏ. Kết thúc buổi lễ là phần chụp hình chung và chia tay lúc 3:00pm.

Gấu Lý-sự LÊ BÌNH

Nói dây liên lạc

Tr Rùa Vô-tư Bùi Văn Giải, Portland OR

Xin bái phục trưởng Rùa Vô-tư, nghe nói trưởng vẫn còn hăng say tham gia công việc cộng đồng, ngựa này kém trưởng một tuổi chỉ còn đủ sức lo chuyện hướng đạo và có thể ngưng lúc nào không biết. Cám ơn trưởng đã liên tục yểm trợ báo Liên Lạc.

Tr Nguyễn Xuân Linh, Calgary Canada

Anh em phụ trách Liên Lạc xin cám ơn những lời chúc của trưởng, nhất là trưởng thông cảm với anh em đang “gồng mình” với Liên Lạc (theo lời của trưởng). tabtt.

Tr Mai quốc Tuấn, France

Đã nhận được chỉ phiếu trưởng giúp Liên Lạc do Madame Sally Phan chuyển. Xin cám ơn trưởng. Mong có dịp hội kiến với trưởng, tuy đã có nhiều lần họp với trưởng qua phone conference nhưng chưa được gặp. Chắc là phải chờ tới TT 10.

Tr Trần Phương Thu & Lan Thúy Vũ, Ottawa Can.

Tháng sau, tôi có dịp qua Canada gặp mấy trưởng tại Montreal, sẽ hỏi đường để tới gặp quý trưởng tại Ottawa. Xin cám ơn Xóm trưởng niên Ottawa đã gọi bó củi lớn cho lửa trại Liên Lạc.

Trưởng Trần Duy Mỹ, San Diego CA

Đáng phục anh chị em Làng Vạn Kiếp San Diego, đã có công lái xe gần 500 miles lên San Jose suốt đêm thứ sáu, dự lễ mừng thọ các trưởng trên 80 tuổi Bắc California trưa thứ bảy, và trở về ngay sau cuộc họp mặt. Cám ơn toàn thể Làng Vạn Kiếp đã góp củi cho Liên Lạc tiếp tục cháy sáng.

Tr Sói Nhiệt-thành Nguyễn Phước Hoàn, Houston

Tr Bernard có nói nhiều chuyện về Kha Đoàn Lạc Long, 38 năm qua thật mau, Hoàn vẫn còn nhớ và liên lạc với anh em. Tháng sau Bernard sẽ qua Houston và muốn được hội ngộ với Hoàn. Anh em phụ trách báo Liên Lạc rất phấn khởi nhận được củi lửa yểm trợ của Hoàn. Tabtt.

Tr Thanh, Tr Trang và Tr Sanh, Montreal Ca

Sau khi số báo này phát hành, dự tính sẽ qua Montreal, và Ottawa gặp các trưởng. Tabtt.

Tr Nguyễn Khanh, Santa Ana CA

Đã nhận bài và nhiều tài liệu về Hội Nghị Costa Mesa Khanh gửi cho anh, những tài liệu này giúp ích rất nhiều cho ban soạn thảo kỷ yếu kỷ niệm 30 năm Hội Nghị Costa Mesa của HĐTUHĐVN vào tháng 7 này. Cám ơn Khanh đã gửi hình chụp huy hiệu của hội nghị, rất đẹp và rõ ràng được in trên bìa của số báo này. Còn một chuyện anh phải xin lỗi Khanh về danh sách củi lửa, trên Liên Lạc số 7, đã đánh máy số tiền Khanh tặng Liên Lạc thiếu con zero sau số 10. Cám ơn rất nhiều và tabtt.

Trưởng Vũ Đức Đệ, San Jose CA

Vì cần nhiều trang cho số kỷ niệm 30 năm Hội nghị Costa Mesa, nên không đăng bài của khoa học gia Đệ kỳ báo này, thành thật xin lỗi.

Tr Nguyễn T. Hương, Houston TX

Cám ơn trưởng đã gửi củi cho ngọn lửa Liên lạc tiếp tục sáng. Tr Bernard nhắn sẽ liên lạc với trưởng khi qua Houston tháng sau. tabtt

Tr Trần đình Thủy, Irving TX

Nghe tin anh qua San Jose mà không gặp, thấy địa chỉ mới của anh trên bao thơ, không được biết anh rời Merkel về Irving, sẽ gọi báo về địa chỉ mới. Cám ơn anh liên tục giúp đỡ Liên Lạc.

Tr Phạm kính Tâm, Murphy TX

Tr Lê Đăng, Irving TX

Đã nhận được thư chúc Tết của quý trưởng bên trong có tiền lì xì, tết qua lâu rồi bây giờ mới có dịp cám ơn.

Tr Đào văn Vượng, Sunnyvale CA

Tr Hoàn và Phụng, San Jose CA

Tr Vũ Đình Huân, San Jose CA

Tr Gary Hong, Dublin CA

Tr Mai Ngọc Oánh, San Jose CA

Quý trưởng trên đây là người cùng quê với Liên Lạc, lâu lâu thấy mặt không nhớ quay đi, lại phải dúi cho Liên Lạc chút đỉnh. Thân ái cám ơn quý trưởng.

Ngựa Siêng-Năng NGUYỄN ĐÌNH TUẤN

HĐTN Bắc California mừng thượng thọ

Tr. Mai Liệu và Tr. LM Nguyễn Mạnh Tân cắt bánh mừng thượng thọ 11 trường tuổi trên 80.

Lễ khai mạc

Tr. Nguyễn Văn Hiệp, cựu đạo trưởng Đạo Thủ Đô và Tr. Lê Quang Đức, LĐ Thăng Long Nam CA trao quà kỷ niệm cho Tr. Mai Liệu, và Tr. Trần Bạch Bích (vắng mặt vì yếu)

Tr. Trần Anh Tuấn, chủ biên, Tr. Nguyễn Bernard, Tr. Chu Tuấn Ban Điều Hành báo Liên Lạc trao huy hiệu và quà kỷ niệm cho Tr. Nguyễn Đình Tuấn

Quý trưởng Nguyễn Tuyên Thùy, Tôn Thất Hoa (đại diện Tr. Quỳnh Châu) Nguyễn thị Cúc (phu nhân Tr. Nguyễn Xuân Đăng), Lê Trung Hiền và Phan Đình Tề, sau khi nhận quà kỷ niệm.

Quà kỷ niệm trao tặng quý trưởng vắng mặt vì lý do sức khỏe Tr. Bạch Bích, Tr. Nguyễn Xuân Mộng, Tr. Quỳnh Châu và Tr. Tôn Thất Cảnh đã được trao cho các trưởng đại diện.

LM Phan Quang Cường (thứ nam Tr. Phan Đình Tề) một kha sinh của kha đoàn đầu tiên tại San Jose, đang nói về kỷ niệm sinh hoạt HĐ

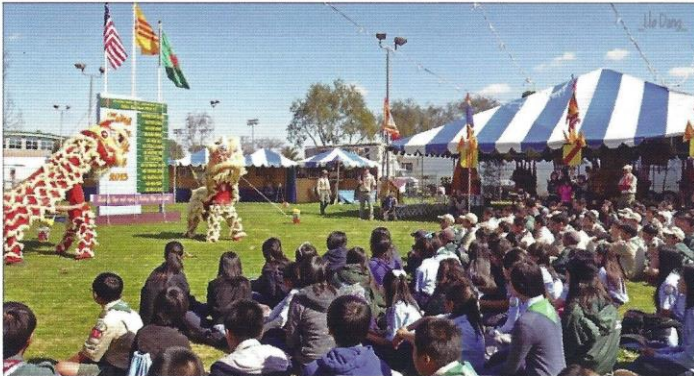
Tr. Biện thị Quý, LĐT LĐ Bách Việt trao quà cho Tr. Tôn Thất Cảnh, vắng mặt vì lý do sức khỏe.

Sinh hoạt tại các đơn vị Hướng Đạo

Hướng Đạo Nam California tham dự diễn hành đầu năm tại Santa Ana

Lễ chào cờ đầu năm của các Liên Đoàn Nam California

Trưởng Niên tham gia Lễ Chào cờ đầu năm

Sinh hoạt trưởng niên bắc California

Tr Mai Liệu và các trưởng niên tới tham dự Lễ Giỗ năm thứ 47 Tr Trần văn Thân, hội trưởng 4 nhiệm kỳ Hội HDVN 1950-1961

Một cuộc thám du của anh chị em Bắc California